

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జనవరి 2024

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపటి: 41 సంచిక: 09

సాయిబాబా, ప్రాణముగా నీ కృష్ణ
మేఘమిశ్రమ ద్వారా లేదా - లేదా ద్వారా
అయించి ప్రాణమిశ్రమ - లేదా ద్వారా
అయించి లేదా ద్వారా

Sri Aurobindo

శ్రీ ఐవేకార్ణంద స్వామి జయంతి

(12-01-2024)

ఈ నెల పండుగలు

జనవరి - 10 - శ్రీ అనసూయ మాత (పురాణ సింగా) ఆరాధన

జనవరి - 12 - వివేకానంద స్వామి జయంతి

జనవరి - 16 - అవధూత శ్రీ రామిరెడ్డి తాత ఆరాధన

జనవరి - 25 - భగవాన్ రఘు మహర్షి జయంతి (తిథి - పుష్య శారదామి)

జనవరి - 27 - శ్రీ తాజెర్ట్ బాబా జయంతి

సాయిబాబా పత్రిక పారకులందరికీ నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు!!

“సృష్టి అంతటా వున్నది అనుభవం కాకపోవడానికి గాని, దానిని గుర్తుపుట్టుకుండా పోవడానికిగాని - ఈ జగత్తు వేరు, నేనువేరు అనే ఒక్క పొర చాలు. అందుకని ఆ పొరను తొలగించి ఆ సన్నిధిలో వుండకపోయినా ఆ స్థితికి తీసుకుపోయేందుకు దోహదపడేది చరిత్ర పరన మాత్రమే. అందుకని పారాయణ అంత గొప్పది. అందుకని గ్రంథ పారాయణ అనే సాంప్రదాయం వచ్చింది.”

శ్రీమత్ తిమిల్ రాజు శ్రీ ఎక్కిశరాల భరద్వాజ

జూన్ మాట్లాడు జూన్ లే ఖు భు ఖు తెల్గులి!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

భ గవంతుడు, గురువు, ఆత్మ వేరు కాదని ఈ మూడు మూర్తులలోను వున్నది ఒకటేనని ఆధిశంకరులు దక్షిణామూర్తి స్తోత్రంలో స్పష్టంగా ప్రాసారు. కానీ ఆ సత్యాన్ని ప్రత్యక్షానుభవంగా తెల్పేవారే గురువని, కనుక గురువు నాశ్రయించడం ఎంతో అవసరమని ఆధిశంకరులే కాక ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలస్తే చెబుతున్నాయి. భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి దానిని యిలా వివరించారు: “మానవుడు మొదట కష్టాలు తొలగాలని, కోలకలు తీరాలని పరమాత్మను ఆశ్రయిస్తాడు. తర్వాత క్రమంగా భగవంతుని ప్రేమించడం నేర్చుకొని, ఆయనను చేరుకోవాలని ఆరాటపడతాడు. అప్పుడు భగవంతుడే ఒక గురువు రూపంలో ఆతటికి తారసిల్లి అనుగ్రహిస్తారు. క్రమంగా ఆ గురువు, తన ఆత్మ, భగవంతుడూ ఒక్కటేనని ముముక్షువు తెలుసుకుంటాడు. అదే జ్ఞానం.”

ఈ చక్కని సత్యాన్ని సాయి తమ భక్తులకు ఎలా తెలిపారించుడైనా చూద్దాము.

ఒకసారి ఒక భక్తుడు, ఎన్నో సమస్యలు, కష్టాలు తీరాలను ఆశత్రీనూ, కోలకలు నెరవేరాలను దృష్టితోనూ శిలిడే వస్తున్న సాటివారికి ‘శ్రీ సాయి వంటి సత్పురుషుని అలాటి తుచ్ఛమైన లౌకిక తలంపులతో దల్చించరాదని, కేవలం నిష్ఠామ భక్తిభావంతో దల్చించాలని’ బోధించనారంభించాడు. వెంటనే సాయి ఆతనిని పిలిపించి అతడు చెప్పటం తగదని, మొదట తమను అందరూ అలానే లౌకికమైన ఆశలతో ఆశ్రయించి క్రమంగా ప్రేమతో నిష్ఠామంగా సేవించడం నేర్చుకుంటారని చెప్పారు. ‘శ్రీసాయిలామృతము’ లోని భక్తుల అనుభవాలు ఎన్ని

చూసినా యిదే సత్యం గోచరిస్తుంది. చివరికి ఆయనను సేవించిన వారిలో అగ్రగణ్యులుగా లోకభూతినందిన ఉపాసనీ బాబా మాత్రం సాయిని ఎందుకు మొదట ఆశ్రయించింది? ప్రాణాయామం చేస్తుంటే ఏదో పారపాటు జరిగి శ్యాస సలగా ఆడకపోయినప్పుడు ఆ బాధ తొలగాలనికదా ఆయన సాయిని ఆశ్రయించింది? ఇప్పటికి ఒక అంశాన్ని వివరించుకున్నాము. మొదట కోలకలతోనే మానవుడు భగవంతుని శరణు పొందుతాడని, పొందపచ్చని. వారి భక్తి సరైన స్థాయికి చేరాక, సాయి పంటి సద్గురువు రూపంలో ఆ దైవమే దర్శనమిస్తారని కూడా ఈ భక్తుల అనుభవాలు నిరూపిస్తున్నాయి. ఇక ఈ గురువు మూడవ సత్యాన్ని ఎలా భక్తులకు తెలుపుతాడో చూద్దాము.

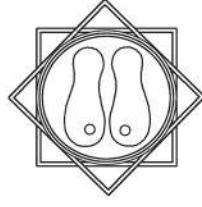
శ్రీ సాయిని ప్రత్యక్షంగా దల్చించిన వారిపై ఆయన సాన్నిధ్య ప్రభావమేలా వుండేదో నన్న విషయాన్ని ‘శ్రీమతి మేనేజర్’ అనే భక్తురాలు యిలా వర్ణించింది. “ఆయన మన హృదయంలోనేకాక, శలీరంలోని ప్రతి అఱువులోనూ నిండియున్నారనిపించేటి. ఆయన పలికిన కొద్ది మాటలు, చేసిన ఒక్క కదలిక వలన ఆయనకు మన భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలు సర్వమూ తెలుసునని అర్థమైపోతుంది. సంపూర్ణమైన విశ్వాసంతో ఆయనను శరణు పొందడం తప్ప చేయవలసినది వేరేమీ తోచేదికాదు. ఆయన సన్నిధిలో అడుగుపెట్టిన దగ్గరనుండి ఆయన సర్వజ్ఞుడు, సర్వసుమర్గుడు, సర్వగతుడూ అన్న అనుభవం కలుగుతూనే వుండేటి. ఆయన రక్షణ అనుక్షణమూ అనుభవం అయ్యేది.”

క్రమంగా ఈ అనుభవం ఆయన సన్నిధిలోనే కాక, మిగతా 29వ పేజీలో

సెంముబాబు

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 41

జనవరి - 2024

సంచిక: 01

ప్రముఖ ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	జ్ఞాని మాటకర్థం జ్ఞానులే తెల్పాలి!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజి	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజి	05
03.	సూతన ఆంగ్ర సంవత్సరాది	పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి పద్మజా నరహరి	08
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	10
06.	జనార్థన్ గల్యంకర్	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజి	13
07.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	17
08.	పుంభావ సరస్వతి	శ్రీ సి. హెచ్. పాండురంగ శర్మ	23
09.	ద్వారకామయి అనుభవమండపము	K.C. వేణు	25
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ కోటేశ్వరరావు, బాప్పల్లు	26

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068

Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజ్ఞప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

పీపుల్కు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

**ప్రశ్న :- సాయినాథుని ప్రాతఃకాలం నుంచి రాత్రివరకూ ఎలా పూజ చేయాలి ?
గురు దక్కణ, భిక్షలు ఎలా జరాలి ?**

- ఎ. సత్యనారాయణ, సూచ్యార్థపేట

జవాబు :- శ్రీ సాయి ఎప్పుడు ఎల్లెడలూ వుంటారు. కాని ఆ విషయం గుర్తు పెట్టుకున్నవాలికి గుర్తు పెట్టుకున్నంత ఫలితం వుంటుంది. చంచలమైన మనస్సుగల పామరులకు బాహ్యమైన విషయాల ప్రభావమే ఎక్కువగా వుండి, ఆ విషయం గుర్తుండడు. కనుక రోజింతా తమకు సద్గురువు యొక్క సాశ్నేధముంటుందన్న సంగతి గుర్తుంచుకోడానికి అలంబనగా మూర్తి పూజ విభించబడినది. ప్రత్యక్షంగా సాయినాథుడు మనతో వుంటే ఉదయం నుండి సాయంత్రము వరకు ఏ సేవలు చేస్తామో, వాటిని మంచిరంలోని మూర్తికి అలానే చేయాలి. నిదురలేవగానే ఎంతటి మహాశీయుడు మన చెంతనున్నాడో గుర్తు రాపాలి. అదే ప్రాతఃస్నానమైన ధ్యానము. తర్వాత సర్వమూ సిద్ధం చేసి నిత్యకృత్యానికి నిదురలెమ్ముని ప్రార్థించాలి. మనం నిత్యకృత్యాలు తీర్మానికి బాహ్యంతరాలను శుభిచేసుకొని వారి సేవ కుపక్తమించాలి. అప్పుడు చేసే సేవనే 16 ఉపచారాలుగా పూజా విధానం రూపొందించింది. గృహస్థ ధర్మాలను నిర్విల్మించుకోవలసిన అవసరం వలన రోజుకు రెండుమూడుసార్లు మాత్రమే పరిమిత సమయాలలో పూజ చేస్తాము. కానీ పూజాయే తన విభిగా కల అర్థకుడుగాని, లేక అవకాశం కలిగినపుడు మనంగాని ఉదయం నుండి సాయంత్రము వరకు మనం చేసుకునే ఉపచారాలన్నింటిని వారికి ఆయా సమయాలలోనే చేయాలి. మన స్థానమయ్యాక అంత వివరంగానూ వారికి స్థానం చేయించాలి. మన భోజనానికి ముందు అంత వివరంగానూ వారికి నైవేద్యమివ్వాలి. భోజనమయ్యాక సిజమైన సత్పురుషుడు పగలు నిర్మించడు. అందువలన

భోజనమయ్యాక మనముగూడ ఆయన సన్నిధిలో, సంఘం పరిషతో, శ్రవణమో చేయాలి. రాత్రి వారిని నిద్రపుచ్ఛాకనే మనము భగవత్ స్నానంతో నిర్మించాలి. ఇదీ మన శలీరాస్మి వారి సేవ కల్పించడమంటే! వారి భోధలు మననం చేసికొని, మన ప్రవర్తనను, మనోభావాలను సంస్కరించుకోవడమే, వారిని ధ్యానించడమే, మనస్సు నిర్మించడమనే మంత్రపుప్పం. వారి లీలాను, భోధలను ప్రకృతాలికి తెల్పి, లోకచ్ఛాణానికి తోడ్పుడడము, మహాత్ములను చక్కగా ప్రశ్నించి సిద్ధపుయము తెలుసుకొనడము, సద్గుపంతో సాటివారితో మాట్లాడడము వాచికమైన సేవలొతాయి. ఇట్టి శర్ధతో జీవితమంతా గడపడమే మానసికమైన దక్కణ. మనమార్జించిన ధనాన్ని, ఆయన భోధించి ఆచలించి చూపిన ఈ ధర్మంతో సాటివారిని ప్రభావితులను చేయడానికి, నిరుపేదలకు, పరమేశ్వరార్పణ బుధ్మతో అస్తువస్తోలివ్వడానికి వినియోగించడమే దక్కణ సమర్పణ, మరియు జిక్క. జీవితంలో అనివార్యంగా కల్గే కప్పనష్టాల నడుమ ఈ జీవిత విధానాన్ని మరువకుండడమే నిష్ప, సబూర్లతో జీవించడమంటే. ఇలా జీవిస్తే ఆవాంఛసీయ మనోభావాలకు తాపుండడు. క్రమంగా యించియ మనోజయం దానికి అదే సిద్ధస్తునుంది. ఇలా చేయగల్లాలంటే, తరచుగా వారి చరిత్ర పారాయణ, భోధల మననము చేస్తుండాలి. ఇలాగాని పూజ వ్యర్థము. క్రమంగా లౌకిక విషయాల ప్రాబల్యం ఎక్కువై పూజ యాంత్రికము, నిల్వీర్యము అవుతుంబి. ‘నిరంతరము పూజ చేయువాడు’ అవడం మాని పూజకు ‘అఱ’ లేక ‘శత్రువు’ అవుతాడు. ●

(జనవరి 2015 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

సాయిబాబా మాసపత్రిక

పూజ్య గురువులై శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

2015 - నూతన ఆంగ్ల సంవత్సరం ప్రవేశించబోతుంది. గడచిన సంవత్సరంలో కొందరు సుఖంగా జీవించి వుండవచ్చు. కానీ ఎక్కువ శాతం ప్రజలు కష్టసుఖాల మేళవింపులోనే తమ జీవితాలను గడిపి వున్నారనేచి కాదనలేని సత్యం. కాలం గడుస్తున్న కొణ్ణి జీవులు పుట్టడం, కొంత కాలం సుఖదుఃఖాలలో జీవించడం చివరకు మరణించడం జరుగుతూనే వుంటుంది. ఇది సహజమైన ప్రకృతి సూత్రం. కానీ బీనిని సహజంగా మాత్రమేగాక తమ ఇష్టానుసారం సుఖశాంతులలో గడపాలని తలవడం మానవుని ప్రత్యేకత. ఈ సుఖశాంతులనే పదానికి నిర్వచనం ఎవలి సంస్కారాన్ని బట్టి వారికి వుండటంవల్ల భేదాభిప్రాయాలు ఏర్పడుతూ వుంటాయి. నిజంగా సుఖము, శాంతి అంటే ఏమిటి? అని నిర్మిషంగా ఆలోచిస్తేగాని నిజమైన సుఖశాంతులంటే ఏమిటి ఆర్థం కావడం కష్టం. ప్రతి మానవుడూ తమ ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారం ఇతర మానవులేకాక ప్రతి ప్రాణీ మనులుకోవాలనుకోవడంలోనే అశాంతి మొత్తం దాగి వుంది. మన ఇష్టప్రకారం మనం ప్రవర్తించాలనుకోవడంలో తప్పు లేదుగాని, ఇతరులు కూడా మన ఇష్టప్రకారము ప్రవర్తించాలనుకోవడం అమానుషం. అవతలి వారు మన ఇష్టప్రకారం నడుచుకోవాలనుకోవడం లోనే

ఆశాంతి దాగి వుంది. మనం చెప్పినవి మంచివి కావచ్చు, కాకపోవచ్చు, ఏదైనా అవతలి వాడికి యిష్టమవ్వాలి కదా! మనకు ఇష్టంలేని పని మనం ఎలా చెయ్యలేమో ఒకవేళ చేసినా అయిష్టంగా, బలవంతంగా చేస్తామో అలాగే అవతలి వాడికి పుంటుందనేబి గ్రహించినపుడు ఈ సమస్య తలెత్తదు, ఒకవేళ ఎవరైనా 'నేను అవతలి వాడు చెప్పిందల్లా చేస్తాను' అనో, లేక 'మా నాన్న చెప్పిందల్లా చేస్తాను' అనో, లేక 'మా అమ్మ చెప్పిందల్లా చేస్తాను' అనో - ఇలా కొంతమంది చెప్పినవి చేస్తామని చెప్పారనుకోండి, దాని ఆర్థం ఏమిటి? ఒకసాల ఇదే విషయంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగా ఇలా చెప్పారు: "ఎవరైనాసరే అవతలివాలి ఇష్టప్రకారం ఏ విషయంలోనైనా ప్రవర్తిస్తున్నారంటే ఆర్థం వారికి ఇష్టమైనబి చెయ్యడం ఫీలికి ఇష్టమవ్వడంవల్లనే. అలా కాకపోతే బలవంతంగా చెయ్యడం జరుగుతుంది. అందుకని ఏ మనిషైనా తన ఇష్టప్రకారం నడుచుకుంటాడు, నడుచుకోవాలనుకుంటాడు. అలా ఉండచ్చు, ఉండలేకపోవచ్చు. అందుకని అవతలి వారిని బలవంతపరచకపోవడం మంచిబి!"

అయితే ఎవలినైనా వారి ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారం వదిలి వేయడమేనా, ఒకవేళ అవతలి వారి ఇష్టం మంచిబి కాకపోతే దాని వల్ల జీవితంలో ఎంతో నష్టపోతారని మనకు స్పష్టంగా తెలుసు. అప్పుడు కూడా వారిని సరిచిద్దకపోవడం

ధర్మమేనా? అని కొందరు తలచవచ్చు. “తప్పకుండా చెప్పవలసినదే. కాని బలవంతపరచకూడదు. ఆపైన వాలిని సలయైన మార్గంలో నడపమని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి. “బుధిః కర్మానుసారిణే - కర్మను అనుసరించి బుధి నడుస్తుంది” అని పెద్దలు చెప్పివున్నారు కదా! అందుకే బాబా ఒకితో, “ఒకటి రెండుసార్లు నిన్ను హెచ్చలిస్తాను. ఆపైన శీ కర్మకు నిన్ను లిడుస్తాను” అన్నారు. బాబా వంటి మహాత్ములు ఎందరో మనకు సలయైన మార్గాలను బోధిస్తానే వున్నారు. కాని మనము ఎంతపరకు వాటిని ఆచలిస్తున్నాము? ఆచలించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము? అంతటి వారు చెప్పినప్పుడే ఆచలించలేక పోతున్నపుడు, ఇక సామాన్యులమైన మనము చెప్పినప్పుడు మన జిడ్డలుగాని, పెద్దలుగాని, బంధుమిత్రులుగాని ఇతరులు గానీ ఎలా ఆచలించగలరు? ఈ విషయాన్ని మనం గ్రహించినపుడు ఇతరులను బలవంతపరచడం అనవసరమనిస్తుంది. అయినా సర్వజ్ఞులైన మహాత్ముల వచనాలు సలయైనవిగాని; మన సలహాలు, మన అభిప్రాయాలు సలయైనవి కావచ్చు, కాకపోవచ్చు. అటువంటప్పుడు మనదే సలయైనదని అనుకుని అవతలి వాలిని బలవంతపరచడం ఎంతపరకు సమంజసం? ఒకవేళమన అభిప్రాయం సలయైనదైనప్పటికీ అవతలి వాలికి అది సలయైనదనిపించాలి కదా! ఉదాహరణకు దీంగతనం చేసేవాలికి, వ్యభిచారం చేసేవాలికి తప్పని చెప్పినా లినరు. కారణం అని వాలికి సలయైనవి అని అనిపిస్తుంటుంది. లేకపోతే అలా చేయలేరు. ఒకవేళ తెలిసో తెలియకో అలాంటి పనులు చేసినా ఇది తప్పని తెలిసిన తరువాత చెయ్యడం సాధ్యం కాదు. తప్పక మానుకుని తీరుతాడు. కనుక ఎవరికి వాలికి తాము చేసేటి సలయైనదనిగాని తప్పనిగాని అనిపించవలసినదే కాని మరొకరు బలవంత పరచేచి కాదు.

ఈ విధమైన వివేచన వల్ల మనకు మనం కోరుకున్న శాంతి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ లభిస్తుంది. అప్పుడు కాలాన్ని మనం ఆనుకున్నట్లు సబ్మినియోగ పరుచుకున్న వారమపుత్రాము. లేకపోతే ఇష్టాయిష్టాల సంఘర్షణలో పడి అల్లాడిపోతుంటాము. ఒక్కిక్క మాతన సంవత్సరం వస్తున్న కొచ్చి మనం మృత్యువుకు అత్యంత దగ్గర అపుతూంటాము. అయితే నడుస్తున్న కాలంలో మనం

సాధించవలసినదేమిటి? చంచలమైన ఈ సృష్టిలో వుండి కూడా నిశ్శలమైనదానిని సాధించాలని మహాత్ములు బోధిస్తున్నారు. “గురువును తెలుసుకోవాలి. మానవ జన్మ ఎత్తినదెందుకు? గురువును తెలుసుకోవడానికి. లేకపోతే పిడకలు ఏరుకోవడానికా?” అని బాబా కూడా చెప్పారు. నిశ్శలమైన తత్త్వం ఏదైతే ఉన్నదో, దానిని సాధించిన వాడే గురువు. ఆయనే ఆ తత్త్వం. మిగతా అందరం లఘువులమే. అట్టి గురువును ఆశ్రయించినపుడు మనమూ పొందవచ్చు.

సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని ఆశ్రయించి, ఆరాధించి - అట్టి నిశ్శల తత్త్వాన్ని సాధించిన వారు మన పూజ్యశ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఆయన కూడా మనలాగానే జీవించారు. ఎన్నో మంచి కార్యాలు నిర్వహించారు. ఎన్నో ఒడుదుడుకుల్ని ఎదుర్కొన్నారు. సామాన్య సాంసారిక జీవనాన్ని గడిపారు. పీటన్నింటినీ ఆచలిస్తానే పీటికతీతమైన స్థితిలో నిశ్శలంగా ఎప్పుడూ వుండేవారు. అందుకే ఆయన ఎటువంటి ఒడుదుడుకులకూ చలించకపోవడం వాలికి పరివయం వున్నవారందరికి తెలుసు. అంతేకాదు, ఆయనను ఆశ్రయించిన వారందరికి ఆయన సన్మిధిలో అట్టి స్థితి అనుభవమపుతూ వుండేది. చంచలమైన వాలి మనస్సులకు వాలి వాలి సంస్కారాలను బట్టి నిశ్శల తత్త్వం అనుభవమపుతూ వుండేది. వారు కూడా కొంతపరకు కష్టసుఖాలను ధైర్యంతో ఎదుర్కొనగలిగారు. అంతేకాదు, ఆయన గ్రంథాలను చబివిన వారు, ప్రవచనాలను విన్నారు, ఇప్పటికి కూడా నిశ్శల తత్త్వ స్ఫరూపులైన సద్గురువులైన మాస్టరు గాలిని ఆశ్రయించి ఆరాధిస్తా ఆయన చెప్పిన విధంగా నడుచుకుంటూ అట్టి నిశ్శలమైన శాంతిని పొందుతున్నారు.

అందుకని రాబోవు నూతన సంవత్సరంలో మనం కూడా వివేక పూర్తిమైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ప్రవచనాలను విరంతరం స్ఫురించుకుంటూ ఆచలించడానికి, ప్రయత్నిస్తా అట్టి నిశ్శల తత్త్వాన్ని పొందప్రయత్నిస్తాము. సుఖశాంతులను పొందుదాము. అందుకు తగిన శరణాగతిని, మనస్తు ప్రసాదించమని సద్గురువులైన సాయినాథుని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించాము.

మాన్యదేవ న్యూలు

శ్రీమతి పద్మజా నరహరి

హైదరాబాదు(నాగోలు) వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి పద్మజా నరహరిగారు పూజ్యోద్ధరణ అభివృద్ధి ప్రాచీన ఆధిక్యతత్వాను తల్లి తో వారి స్ఫూర్తులను, అనుభవాలను ఈవిధంగా పంచుకుంటున్నారు.

మేము పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ ప్రాచీన బాటలోకి రాకముందు, పూజ్య రాఘవేంద్రస్వామిని ఆరాధించేవాళ్ళము. ఆ సాంప్రదాయాన్ని అనుసరించేవాళ్ళము. ఆ పరంపరలో పున్న పీఠాధిపతి శ్రీ సుషుమీంద్రస్వామి హైదరాబాదు పచ్చినప్పుడు, వారిని దల్ఖంచుకుని సేవించుకునేవాళ్ళము. కొన్నాళ్ళకు వారు సమాధి చెందారు. అప్పుడు మాకు చాలా బాధకిగింది. ఇంక మేము ఎవరిని ఆత్మయించాలి? మాకు దిక్కు ఎవరు? అనిపించేది.

2008వ సంవత్సరములో, మౌలాలీలో శ్రీ టి.వి. రాఘవ గాలింటిలో అద్దెకు దిగాము. వాళ్ళ పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ ప్రాచీన సూచించిన విధానంలో శిలాంగి సాయబాబాను పూజించుకునేవారు. వారానికి ఒకరోజు సత్కంగం జరిగేది. మేము ఆ సత్కంగానికి హోజరయేవాళ్ళము. మేము అప్పుడప్పుడు పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ ప్రాచీన దర్శనానికి నాగోలు వెళ్ళేవాళ్ళము. గురుకుటుంబం దర్శనం, వారి సత్కంగాలు విన్న తరువాత, పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ రాసిన గ్రంథాలు చదివిన తరువాత, 'సరి అయిన ఆధ్యాత్మిక మార్గం యిభికదా!' అనిపించింది. మనసుకి ఊరట కలిగింది. కొన్నాళ్ళకి టి.వి.రాఘవగాల కుటుంబం కూడా నాగోలుకి పిష్టు అయ్యారు. మళ్ళీ మాకు చాలా బాధ అనిపించింది. ఇక మౌలాలీలో వుండబుట్టి కాక, మేము కూడా గురుకుటుంబము ఆశీస్సులతో నాగోలుకి పిష్టు అయిపోయాము.

ఆపిధంగా, శ్రీరాఘవేంద్రస్వామివారి సేవచేసుకున్నాము కాబట్టి, ఆ సేవ ఫలితంగా అపారమైన ఆధ్యాత్మికజ్ఞానాన్ని యచ్చే తల్లిదంత్రులైన పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ ప్రాచీన ఆధ్యాత్మిక రాగలిగాము. ఇది 100% నిజం.

తరువాత శ్రీ మాస్టర్ ప్రాచీన రచనలు చదువుతూ శ్రీ ద్వారక బాబుగాల, శ్రీమతి వేదమృగాల ప్రసంగాలు వింటుంటే, శ్రీ సాయబాబాపైన పూజ్యోద్ధరణ మాస్టర్ ప్రాచీన బాగా ఇప్పం కలిగింది. అప్పటినుంచి అమృగాల అనుర్పాం, బాబాగాల, శ్రీ మాస్టర్ ప్రాచీన అనుర్పాం చూస్తునే వున్నాము.

శ్రీ అమృగారు ఎన్నోసార్లు ఎన్నో విధాలుగా మమ్మల్ని కష్టాల నుంచి గట్టికించారు. మావారు తరచూ ఏదోరకంగా జబ్బు పడుతూ వుండేవారు. దానికి తోడుగా ఎక్కువ శాతం దుర్భటులు జరుగుతూ వుండేవి. పూజ్యోద్ధరణ అమృగాల కృప మాపై ఎలా వల్మించిందో మీతో యిప్పుడు పంచుకుంటాను.

ఒకసారి మా ఆడబిడుచుగారు కోసిన మీదట వాళ్ళ ఇంట్లో తోటని (Roof-top garden) ఏర్పాటు చేస్తూ, మావారు లీళ్జు కోసం మోటార్ వెయ్యగానే, దానికున్న వైర్లు సలగా లేక కరెంటు ప్లాక్ కొట్టి, పక్కనే పున్న గట్టు మీద వెల్లకిలా పడిపోయారు. నడుముకు బలంగా దెబ్బ తగిలింది. మావారు నిమ్స్ (NIMS) హోస్పిటల్లో ఉద్యోగం చేస్తారు. వెంటనే ఆ హోస్పిటలుకి తీసుకుని వెళ్ళాము. డాక్టర్ పరీక్ష చేసి, ఎల్-4, ఎల్-5, (వెనైముకకు సంబంధించినబి) దెబ్బతిన్నాయని చెప్పారు. అంతేకాదు ఒక సంవత్సరమంతా బెడ్-రెస్ట్ తీసుకోవాలి అని కూడా చెప్పారు. ఇంక మా బాధ వర్షనాతీతం. ఒక్కసారిగా పరిస్థితి యిట్లు తలక్రిందులుగా అయ్యేసులకి తట్టుకోలేకపోయాము. ఇక పూజ్యోద్ధరణ అమృగారే బిక్కని శరణు వేడుకున్నాము! ఈ పరిస్థితిని తట్టుకునే

శక్తినిమ్మని ప్రార్థించాము!! ఒక వారం తరువాత సమస్య చాలా వరకు నర్సుకుంది. నెమ్ముబిగా నడవడం ప్రాణీన్ చెయ్యమన్నారు. తరువాత 15 రోజులకే డిశ్చాల్జీ చేసారు. అతికొఱ్ఱ రోజులు రెస్ట్ తరువాత తిలిగి డ్యూటీలో జాయిన్ అయ్యారు! ఇంత త్వరగా లికవర్ అయినందుకు అక్కడి డాక్టర్లు కూడా చాలా ఆశ్చర్యపోయారు! ఇటి కేవలం అమ్మగాలి దయ! పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి లీలావైభవాన్ని గులంచి యెంత చెప్పినా తక్కువే!!

పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి సర్వజ్ఞత్వం తెలియజేసే మరో లీల మీతో పంచుకుంటాను. మావారు ప్రతిరోజూ కొన్ని తులసిదశాలు నిలయంలో సమర్పించుకునేవారు. అక్కడనించి వచ్చాక, ఆఫీసుకి వెళ్లేవారు. ఒకసారి ఈయన నిలయానికి వెళ్లి ఎంతసేపటికీ రాలేదు. ఆఫీసుకి టైం అయిపోతోంది. నాకు కొంచెం విసుగు, కోపం వచ్చాయి. కానేసేపటికి ఈయన వచ్చారు. నేను ఎందుకు ఇంత ఆలస్యం అయిందని మావాలని బాగా విసుక్కున్నాను. ఆ మరునాడు ఈయన తులసిదశాలు సమర్పించుకుంటే స్టీకలంచలేదట. ఈయన ఇంటికి వచ్చి చెబతే, నాకు చాలా బాధవేసింది. ‘నావల్లే యిలా జిలగింది కదా’ అని. దానితో పాటు పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలికి మన ఇంట్లో ఏమి మాట్లాడుకున్నా తెలిసిపోతుందన్న సంగతి బాగా అర్థమయ్యింది. వెంటనే క్షమించమని పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలికి హృదయ పూర్వకంగా నమస్కారం చేసుకున్నాను.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మావాలని ప్రాణపొయి స్థితిలోనుంచి బ్రతికించి మాకు మళ్ళీ జీవితాన్ని ప్రసాదించారు. 2019 లో మావాలకి హైబీపీ వచ్చి, ఆంజియోరామ్ చేశారు. లపోర్ట్ లో ఏ సమస్య లేదని వచ్చింది. హమ్మియు అని ఊపిలి తీసుకున్నాము. కొన్నాళ్ల తరువాత ఒకరోజు సాయంత్రం వేళ నాకు నిమ్మ హస్పిటల్ నించి పోన్ వచ్చింది. మావాలకి బాగా లేదని, నన్ను అర్జంట్ గా రమ్మని చెప్పారు! ఏమి జిలగిందో చెప్పలేదు, కానేసేపటికి, కూడా ఎవలనైనా తోడు తీసుకుని రమ్మని మళ్ళీ ఫోను చేశారు! ఇక నాకు కాళ్లూ చేతులూ ఆడలేదు. ఇంట్లో ఎదురుగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి, మాస్టరుగాలి పట్టానికి ‘దయ చూడండమ్మా’ అని దణ్ణం పెట్టుకుని, పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి నిలయానికి పలగెత్తాను. అక్కడ సేవకులు ఒకలికి విషయం చెప్పి “అమ్మగాలికి చెప్పండి. నన్ను ఒంటలిదాన్ని చేయకండని చెప్పండి” అని నిలయం గుమ్మానికి

నమస్కారం చేసుకున్నాను. తర్వాత మా అన్నయ్యగారు వుంటే వారి కారులో ఆసుపత్రికి బయలుదేరాము. సగం దారి వెళ్ళగానే నాకు మళ్ళీ ఫోను వచ్చింది. నిజంగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు ఏమి చక్కం అడ్డువేశారో ఏమో తెలియదు కానీ, ‘కొంచెం నిమ్మబింబింది కంగారు పడొద్దు’ అని చెప్పారు.

నేను వెళ్ళాక తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే, హై జపి, లో షుగర్ (high B.P., low sugar) వచ్చి, అపస్టారక స్థితిలోకి వెళ్లిపోయారు, డాక్టర్లు వచ్చి, ఎంత ప్రయత్నించినా లేవలేదట. ఎమర్జెన్సీ మెడిసిన్ డిపార్ట్మెంట్ లో అడ్డీట్ చేసారట. అప్పుడు నాకు ఫోన్ చేశారు. నేను బయలుదేలన కొంతసేపటికి తెలివ వచ్చించిట! డాక్టర్లు పెద్ద ప్రమాదమే తప్పిందని అన్నారు. అలా మావారు మరో జన్మ ఎత్తినట్టే.

ఇప్పటికీ ఆయనకు high sugar fluctuation వల్ల, BP వల్ల మూత్రపిండాలు (kidneys) దెబ్బతిని డయాలసిస్ (dialysis) చేయించుకుంటూ, ఇంత తీవ్రమైన పరిస్థితిలో కూడా ఆయన యథావిధిగా డ్యూటీలకు వెళ్లి క్లేమంగా రాగలగుతున్నారంటే అంటే ఇటి కేవలం శ్రీ అమ్మగాలి కృపాకట్టం వల్ల మాత్రమే.

నన్నుకూడా చాలా ప్రమాదాలనించి కాపొడారు. కళ్ళకి, కాలికి, సమస్యలు వచ్చాయి, నాకు ఒకసారి కాలువిలిగి, ఇంచుమించు ఏడాది బెడ్ పైన వున్నాను. అసలు కాలు రావడమే కష్టం అన్నారు. నేను మళ్ళీ నడుస్తాను అనుకోలేదు. అలాంటిటి, పూజ్యశ్రీ అపివేలుమంగమ్మతల్లి అపార కరుణతో, తిలిగి నడవగలుగుతున్నాను.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు 2018 లో జగ్గయ్యపేట వెళ్లి కొంతకాలం వున్నారు. ఆ సమయంలో ఒకసారి నేను జగ్గయ్యపేట వెళ్లాను. అక్కడ పొద్దున శ్రీ గురుచలత్త, సాయంత్రం శ్రీ సాయిలీలామ్మత్తం సప్తాహ పారాయణ ప్రారంజించాను. రోజూ నాలుగు హోరతులు కూడా అక్కడే చేసుకునేదాన్ని. సలాగ్ ఏడవ రోజు ఉదయం గురుచలత్త పారాయణ పూర్తి చేసుకుని గుమ్మానికి నమస్కారం చేసుకుని లేవగానే లోపల నుంచి సేవకులు వచ్చి “అమ్మగారు మిమ్మల్ని దర్శనానికి రమ్మంటున్నారు” అని నన్ను, మావాలని లోపలికి పిలిచారు. వారి ఆరోగ్య లీత్యా అప్పుడు దర్శనాలే వుండేవి కాదు. నాకు ఎంత సంతోషమయిందంటే అంటే అటి మీ ఊపాకే వధిలేస్తున్నాను. ఆ రోజు మావారు నన్ను తిలిగి హైదరాబాద్ తీసుకువెళ్లటానికి జగ్గయ్యపేట వచ్చివున్నారు.

మేమిద్దరము పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి దర్శనానికి మిగతా 29వ పేజీలో

వారాలూప్ ము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వారాలూపమనే యిందుము గ్రాంథము రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అజ్ఞార్థాన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

12వ ప్రసంగము

ఆనందమయ కోశము:

కారణే సత్యమానందమయో మోదాది వృత్తిభి� ।

భావము : కారణ శలీరంలో సత్యగుణము మోదము మొదలైన వృత్తులతో కలిసి ఆనందమయ కోశమనబడుతుంది.

అవిద్య, ప్రియము, మోదము, ప్రమోదము, అనే వృత్తులు ఆనందమయ కోశంలో జమిడి వుంటాయి. కోరుకున్న వస్తువును చూడడం వలన కలిగే సుఖమే ‘ప్రియము’. ఇష్టమైన విషయము పొందడం వలన కలిగే ఆనందము ‘మోదము’. అనుభవించడం వలన కలిగే సుఖము ‘ప్రమోదము’.

శీల్|| కాచిదధ్వర్యభూ హత్తిః

ఆనస్త ప్రతిబింబభాక్ ।

పుణ్యభోగే భోగశాంతా

సిద్ధారూపేణ లీయతే ॥

భావము : పుణ్యోపభోగ సమయంలో ఒకానొక అంతర్ముఖవృత్తి ఆనంద ప్రతిబింబాన్ని అనుభవిస్తుంది. ఈ అంతర్ముఖ వృత్తే భోగశాంతి సమయంలో నిద్రారూపంలో లయమౌతుంది. అటి ఆనందమయ కోశము.

ఈ ఆనందమయ కోశము ఆత్మకాదు. ఎందుకంటే

దానిలోని ఆనందము ఒకానొకప్పుడు అంటే పుణ్యోపభోగ సమయంలో, గాఢనిద్రలో మాత్రమే వుంటుంది. విద్యుత్తు యొక్క ప్రకాశం లాగా అటి క్షణికమైనది. సుఖానుభవ విషయాలలో సుఖము మొదలైన విషయాల సంయోగం వుండేంతవరకు మాత్రమే వుంటుంది. ఆ పదార్థము మరుగవడంతోటే నశిస్తుంది. కానీ ఆత్మానందం నిత్యమైనది ఎప్పుడు ఒకే విధంగా వుంటుంది.

ఈ విధంగా అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశాలు ఐదూ ఆత్మజ్ఞానానికి పున్న ఆవరణము (చుట్టూ పున్నవి). వాటిలో ఏఒక్క గుణమూ కూడా ఆత్మలో వుండదు. ఆత్మ పీటన్నింటి కంటే గూడా వేరు. ఇలా అన్వయవృత్తిరేకాల చేత (అన్వయించుకోవడంలోని తేడాల ద్వారా) తెలిసికోవాలి.

శీల్|| అస్యార్య వృత్తిరేకాభ్యూం

పంచకోశ వివేకతః ।

స్వాతాంగం తత ఉధ్వత్య

పరం బ్రహ్మ ప్రపద్యతే ॥

భావం : అన్వయవృత్తిరేకాల చేత పంచకోశ వివేచన చేసి వాటినుండి ఆత్మను పైకితీసి అధికాలయైన జీవుడు పరబ్రహ్మన్ని పొందుతాడు.

అన్నింటిలోనూ వుండడం (సర్వానువృత్తి) అన్వయము. దేనిలోనూ వుండకపోవటం (సర్వవ్యాప్తి) దానికి

వ్యతిరేకమైనది.

ఆత్మ వ్యాపకమవడం చేత జాగ్రత్త, స్వప్న, నుమప్పి, సమాధి - ఈ నాలుగు అవస్థలలోనూ అది భాసిస్తుంది. కాబట్టి ఈ నాలుగు అవస్థలలోనూ ఆత్మాన్వయం వుంటుంది. అనుమయకోశము మొదలైనవి దేశ, కాల, వస్తువులనబడే మూడు విధాలుగా విభజింపదగినవి కావడం చేత వై నాలుగు అవస్థలలోనూ భాసించవు).

స్వాలశలీరము స్వప్న, సుషుప్తి అవస్థలలో భాసించదు. కాబట్టి ఈ అవస్థలలో తేడా వుంటుంది. కానీ ఆత్మకు అన్వయముంటుంది. ఆ కారణంగానే అవి అనుమయకోశము అనబడే స్వాలశలీరానికి ఇన్నమైనవి.

మెలకువలో (జాగ్రత్తలో) స్వాలశలీరము, ఆత్మ రెండూ వుంటాయి. స్వప్నస్థితిలో కలిగే స్వప్నాలు మెలకువస్థితిలో జ్ఞాపకముండటం వలన స్వప్నంలో ఆత్మ వున్నది' అని బుజువోతుంది. సుషుప్తిలో ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ కోశలనబడే సూక్ష్మశలీరము వుండదు. దానిలో మనస్సు, బుద్ధి మొదలైనవన్నీ లయిస్తాయి. కానీ మెలకువ రాగానే 'నేను చాలా నిద్రపోయాను, నిద్రలో నాకేమీ తెలియలేదు' అని సుషుప్తిలోని (నిద్రలోని) సుఖము, అజ్ఞానము జ్ఞాపకముంటుంది. ఆ అనుభవము కలిగినది ఆత్మ. సాక్షీరూపమైన భాసము స్ఫురించబం చేత నిద్రలో (సుషుప్తిలో) ఆత్మకు అన్వయము, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ కోశల (లింగదేహము యొక్క) అభావము చేత వాటి వ్యతిరేకము వుంటుంది.

సమాధిస్థితిలో ఆత్మ స్ఫురించబడే అన్వయము. సుషుప్తిలో (నిద్రలో) భాసించే అజ్ఞానము స్ఫురించకపోవడం వలన ఆనందమయకోశ రూపమైన కారణ అజ్ఞానానికి అక్కడ వ్యతిరేకము.

ఆత్మ అనుమయము మొదలైన కోశలకు ఇన్నమైనది. సహ ఏష పురుషోఽస్తురసమయః 'ఆ పురుషుడు అన్వరసమయుడు' అని మొదలుపెట్టి 'తస్మాద్యా వితస్మాదస్తురసమయాదన్యోఽస్తురాత్మా ప్రాణమయః' 'కాబట్టి ఆ అన్వరసమయానికి ఇన్నమైన అంతరాత్మ ప్రాణమయమని, 'అన్యోఽస్తురాత్మా మనోమయః' 'దానికి ఇన్నమైనది మనోమయము' అని, 'అన్యోఽస్తురాత్మా విజ్ఞానమయః' 'తథ్యిన్నమైన అంతరాత్మ విజ్ఞానమయము' అని, 'అన్యోఽస్తురాత్మానందమయ' అందుకు ఇన్నమైన అంతరాత్మ ఆనందమయమని త్రైత్తరీయ ఉపనిషత్తులో

చెప్పబడింది. దాని తాత్పర్యము - ఆనుమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశలను ఆత్మకు ఇన్నంగా అంగీకరింపజేయడం కాదు. జిజ్ఞాసువుకు సోపానకమముగా శుద్ధమైన ఆత్మను తెలియజేయడం మాత్రమే.

ఆత్మ అని దేనిని అంగీకరించాలి అనే విషయంలో ఇన్న అభిప్రాయాలు వున్నాయి. విరోధనమతాన్ని అవలంబించేపారు స్వాలశలీరాన్ని ఆత్మగా అంగీకరించి ఈ వాదాన్ని చెబుతారు: 'అహంబుద్ధి అంటే ఆత్మంత ప్రియబుద్ధి కలిగేదే ఆత్మ.' 'నేను మనిషిని, నేను బ్రాహ్మణుడిని' అనే వాటిలో ప్రీతికలిగే స్థానాలైన మనుషుత్వ, బ్రాహ్మణత్వాలు స్వాలశలీరంలోనే భాసించడం చేత స్వాలశలీరమే అహంబుద్ధికి (అహంకారానికి) విషయము. శ్రీ, పుత్ర, ధనాదులకు స్వాలశలీరంతించినే సంబంధం వుంటుంది. కాబట్టే వాటిపట్ల ప్రేమ కలుగుతుంది. దేని ద్వారా ఇతర పదార్థాల పట్ల ప్రేమ కలుగుతుందో ఆ స్వాలశలీరము అన్నింటికంటే ఎక్కువ ప్రియమైనదివడం వలన స్వాలశలీరమే ఆత్మ.'

కాబట్టి దానిని రకరకాల భోజనాలతోనూ, శృంగారాలతోనూ బలపరచాలి. అలంకరించాలి, అదే పురుషార్థము. అది తప్ప వేరే ఆత్మ లేకపోవడమే ఇందుకు కారణము.

కొంతమంచి స్వాలశలీరమైని కాక ఇంద్రియాలని ఆత్మగా అంగీకరిస్తారు. వారి సిద్ధాంతం ప్రకారము వేటి ద్వారా జీవన వ్యవహరం జరుగుతుందో, ఏపి లేకపోతే అది ఆగిపోతుందో అదే ఆత్మ. 'నేను చూస్తున్నాను, వింటున్నాను' మొదలైన అహంబుద్ధి ఇంద్రియాలందే వుండటం చేత ఇంద్రియాలే ఆత్మ.

కొంతమంచి ఇంద్రియాలు కాక ప్రాణాలనే ఆత్మగా అంగీకరిస్తారు. మరణ సమయంలో శలీరంలో ప్రాణాలు వుంటే బ్రతికి వున్నాడంటాము. అలాగే ప్రాణాలు లేకపోతే చనిపోయాడు అంటాము. ఇంద్రియ వినాశము చేత మానవునికి ఆ ఇంద్రియ లోపాన్ని (అపిటితనాన్ని) మాత్రమే చెబుతారు. కళ్ళ లేకపోతే గుడ్డివాడని, చెవులు లేకపోతే (ఇనికిడి లేకుంటే) చెవిపీపాడని మొదలైనవి. కానీ ప్రాణాలు లేని శలీరము అశుభకరము, భయంకరము అయిపోతుంది. ఇంద్రియాలనే ఆత్మగా అంగీకరించాలంటే 'నేత్తస్ఫురూపుడినైన నేను చూస్తున్నాను, శ్రవణ స్ఫురూపుడనైన నేను వింటున్నాను' అనే ప్రతీతి కలగాలి. కానీ అలా కలగకుండా, 'నాకు కళ్ళ

వున్నాయి, నాకు చెవులు వున్నాయి' అని ప్రతీతి కలగడం చేత ఆత్మ ఇంటియాల కంటే జిన్నమైనది. అది బుజువైన తర్వాత ఆత్మ ప్రాణాలనే అంగీకరించవలసి వస్తుంది.

కొంతమంది ప్రాణాలు జడమైనవి, అనాత్మ అని అంగీకరించి, మనసును ఆత్మగా అంగీకరిస్తారు. మనసు ఇంటియజ్ఞానానికి, సకల వ్యవహరాలకు, బంధమోక్షాలకు కారణమవడం చేత అదే ఆత్మ అందుకు జిన్నమైన ఆత్మ లేదు.

క్షణిక విజ్ఞానవాదులైన బౌద్ధులు బుధిని ఆత్మగా భావిస్తారు. ఇటి వారి వాదము —

పదార్థాలస్నీ విజ్ఞానం యొక్క ఆకారాలు. ఈ విజ్ఞానము ప్రకాశ రూపము. ప్రతిక్షణంలోను విజ్ఞానము ఉద్ఘవిస్తుంది, నశిస్తుంది. ప్రథమ విజ్ఞానము లాగానే ద్వితీయ విజ్ఞానము జన్మించిన వెంటనే (కలిగిన వెంటనే) ప్రథమ విజ్ఞానము నశిస్తుంది. అలాగే మూడవ విజ్ఞానము పుట్టుక రెండవ విజ్ఞానపు నాశము, నాలుగవ విజ్ఞానము యొక్క పుట్టుక మూడవ విజ్ఞానము యొక్క నాశము అవుతుంది. ఇలాగే నచీ ప్రపాహం లాగానే విజ్ఞానధార ప్రవహిస్తుంది. ఈ విజ్ఞానధార 'ఆలయ విజ్ఞానధార', 'ప్రవృత్తి విజ్ఞానధార' అని రెండు రకాలు. 'అహం' అనే జ్ఞానం ఆలయ విజ్ఞానధార అని, 'ఇది కుండ' అనే జ్ఞానము ప్రవృత్తి విజ్ఞానధార అని అంటారు.

ఆలయ విజ్ఞానధార నుంచి ప్రవృత్తి విజ్ఞానధార పుడుతుంది. మనస్సు యొక్క స్వరూపము ప్రవృత్తి విజ్ఞానధారలో వున్నది. కాబట్టి మనస్సు ఆలయ విజ్ఞానధార రూపమైన బుధి యొక్క కార్యము. ఆ బుధియే ఆత్మ. ఇలా బుధిని క్షణికరూపముగాను, స్వయంప్రకాశమైనదిగాను స్వీకరించి దానిని ఆత్మగా చెబుతారు.

పూర్వమీమాంస వ్యాఖ్యాత అయిన భట్టుని అభప్రాయము ప్రకారము ఆనందమయ కోశము ఆత్మ. మెరుపులాగా ఆత్మ క్షణికమైనది కాదు. స్థిరమైనది. అది జడ చేతన రూపము. సుషుప్తి (సిద్ధ) నుంచి లేచిన మానవుడు నేను జడత్వాన్ని పొంది నిద్రపోయానని చెబుతాడు. కాబట్టి ఆత్మ జడరూపము (జడమైనది). మెలకువ వచ్చిన తరువాత తన అవస్థ(సిద్రావస్థ) గురించిన జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఆత్మ స్వరూపము తప్ప మరొక జ్ఞానసాధనము సుషుప్తిలో (సిద్ధలో) లేదు. సుషుప్తి (సిద్ధ)లోని స్ఫుతికి కారణము జ్ఞానము. ఆ జ్ఞానమే ఆత్మస్వరూపము. ఇలాగే ఆత్మ

మిఱుగురు పురుగులాగే ప్రకాశ, అప్రకాశరూపము. ఆనందమయ కోశము కూడా ప్రకాశ, అప్రకాశరూపమే. ఎందుకంటే సుషుప్తి(సిద్ధ)లో చేతనాభాససహిత అజ్ఞానము ఆనందమయకోశము. ఆందులో ఆభాసము ప్రకాశరూపంలోనూ, అజ్ఞానము అప్రకాశరూపంలోనూ వున్నాయి. కాబట్టి ఆనందమయ కోశమే ఆత్మ.

శూన్యవాదులైన మధ్యమార్గానికి అనుయాయులైన బౌద్ధులు శూన్యాన్నే ఆత్మగా భావిస్తారు. ఆత్మ నిరంశము (ఎట్టి అంశాలు లేసిని). అది ప్రకాశరూపము కాదు. అప్రకాశరూపము కూడా కాదు. ఆత్మను ప్రకాశ, అప్రకాశరూపమని చెప్పినట్టయితే అది సాంశమని (అంటే అనేక అంశాలతో కూడిసారని) ఒప్పుకోవలసివస్తుంది. సాంశములైన కుండలాంటి పదార్థాలను మనము చూస్తున్నాము కదా! అవి ఉత్పత్తి, నాశములు కలవి.

కాబట్టి ఆత్మకు కూడా ఉత్పత్తి (పుట్టుక), నాశాన్ని ఒప్పుకోవాలి. ఉత్పత్తి నాశాలు కల పదార్థాలకు పుట్టుకకి పూర్వము, నాశము తర్వాత అస్తిత్వము వుండదు. కాబట్టి అవి 'అసత్త' అనబడతాయి. ఆద్యంతాలలో అసత్త అయిని మధ్యలో కూడా అసత్త పదార్థాలే. ఈ విధంగా జగత్తులోని పదార్థాలస్నీ అసత్త లే! అలానే ఆత్మ ప్రకాశ, అప్రకాశరూపమవడం చేత సాంశము. కాబట్టి ఉత్పత్తి, అంతము కలది. కాబట్టి 'అసత్త': ఇలా ఆత్మ, అనాత్మ అన్ని అసత్త రూపము కలిగి వుండటం చేత శూన్యమే పరమతత్త్వము.

వారు అజ్ఞానరూపమైన ఆనందమయ కోశాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ అజ్ఞానము మూడు విధాలుగా వుంటుందని అంగీకరిస్తారు. అది ఎలాగంటే:-

1. అద్వైతశాస్త్రమంసారము లేసివారు అజ్ఞానము జగత్తురూపమైన పరిణామాన్ని పొందిందని అంగీకరిస్తారు.

2. అద్వైత శాస్త్రజ్ఞులైన విద్వాంసులకు అజ్ఞానము, దాన్ని కార్యమైన జగత్తు సత్త అసత్త లే లేసి అనిర్చచనీయరూపమైనదిగా గోచరిస్తుంది.

3. జ్ఞానవిష్ణు వాందిన జీవన్ముక్తుడైన విద్వాంసునికి కార్యముతో కూడిన అజ్ఞానము తుచ్ఛమైనదని అవగతమౌపుతుంది.

ఈ తుచ్ఛము, అసత్త, శూన్యము - ఇవి ఒకే అర్థం కలవని చెప్పే శూన్యవాదులు జీవన్ముక్తునికి తుచ్ఛరూపంలో అజ్ఞానప్రతీతి కలగడంలో గల పరమ పురుషార్థాన్ని మిగితా 16వ పేజీలో

జూలై గల్ఫోకర్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

మొదటి సాయి చలత్తకారుడైన హేమాద్రింతుకు అల్లుడు యశ్వంత్ జనార్థన్ గల్వాంకర్. ఇతడు బోంబాయి సెక్రటేరీయేటర్ లోని హోమ్ శాఖలో సూపరింటెండెంటుగా పని చేస్తుండేవాడు. హేమాద్రింతు శిలిడీ దర్శించ నారంభించాక సహజంగా తన అల్లుని యోగక్షేమాలు కోఠ అతనిని నాలుగైదుసార్లు తనతో సాయి దర్శనానికి తీసుకుపోయాడు. మొదటి కొట్టసార్లు సాయిని దర్శించినా గల్వాంకర్ కు మాత్రం ఆయనపట్ల భక్తిశ్రద్ధలంతగా కల్గొదుగు. కాని తమ పిలుపు, భగవంతుని ఆజ్ఞ లేక ఎవరూ శిలిడీకి రాలేరని సాయి అన్నారు గదా! అందువలన ఆయనే అతని అంతరంగంలో క్రమంగా పరిణతి తీసుకొచ్చారు. (అలా అతనిపట్ల సాయి ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించడానికి కారణమేమో అతడికి తెలియకపోయినా, సాయికి తెలుసు. ఆ విషయం ఆయన చెప్పారు గూడ).

ఒకసారి ఆయన అతనికి స్ఫుర్తిలో కనిపించి అతనిని ₹2/-లు దక్కిణ కోరారు. మరొకసారి గూడ ఆయన కలలో కనిపించి అతనికి రెండు ఆదేశాలిచ్చారు. “నీవు నీతి, నిజాయితీతి (ఉద్యోగంలో) వ్యవహారించాలి” అన్నది ఒకటి; మంచి శీలము, ధర్మబద్ధమైన దాంపత్యమూ పాటించాలన్నది రెండవబి. నిజానికి ఆ రెండు స్వప్నాదేశాలకు అర్థం - అతడు నిష్ప ఓరిమిలతో యా రెండు నియమాలు పాటించాలనే. అతడు చిత్తశుద్ధితో అలానే చేయగల్గాడు గూడ. ఇంతకంటే ఏ సద్గురువైనా చేయగల మేలు యింకొకటి ఏముంటుంది? లోకికమైన కష్టాలు, కోర్కెలూ ఎన్ని తొలగించినా యిలాంటి నైతిక పరిపర్తన రాకుంటే మనం పాందేదీ వుండదు. మనలోని నైతిక బలహినతల వలన మరలా అంత దుఃఖము,

కష్టమూ కల్గించగల పాపాలు చేస్తూనే వుంటాము. ముందు జన్మలలో పాటిని విధిగా అనుభవించవలసి వచ్చినపుడు — అవి యిప్పుడెంత కష్టంగా వున్నాయో అంత కష్టంగానూ అప్పుడూ వుంటాయి. ఇప్పుడు ప్రత్యేకమైన యత్నంతో, వివేకంతో గూడిన యోచనతో మన బలహినతలు తొలగించుకొనే యత్నం మనమీ జన్మలో చేయకుంటే అలా చేసే సంస్కారం (మానసికమైన అలపాటు) మరుజన్మలలో గూడా మనకు కల్గదు. ఆ ప్రయత్నం యిప్పుడెంత కష్టంగా వుంటుందో, ముందు జన్మలలో గూడ అంత కష్టంగానూ వుంటుంది. అలాగాక యా జన్మలో శక్తివంచన లేకుండా మన బలహినతలను తొలగించుకొనే యత్నం చేస్తే - అలా యత్నం చేసే సంస్కారం మరుజన్మలో మనతో కూడా వచ్చి, ఆపుడౌ ప్రయత్నం యిప్పటికంటే సులభమపుతుంది. జనార్థన్ గల్వాంకర్ అలాటివాడు గనుకనే సాయి యాజన్మలో ఒకసారి హెచ్చలించగానే చిత్తశుద్ధితో అట్టి ప్రయత్నం చేసి సపలుడయ్యాడని మనం తలచవచ్చు. అందుకొక ఆధారం గూడా వున్నది.

ఒకసారి సాయియే యితర భక్తులతో - గల్వాంకర్ గత జన్మలనుండే నిజాయితీ, పవిత్రత గలవాడని చెప్పారు. తర్వాత ఆ భక్తులే ఆ విషయం అతడితో చెప్పారు. అలా అయితే బాబా అతనినీ జన్మలో అలా మరలా హెచ్చలించవలసిన అవసరమేమిటన్న ప్రశ్న రావచ్చు. ఒకోక్క సద్గుణంగాని, దుర్గుణంగాని స్థిరపడటానికి కొన్ని జన్మలు పడుతుంది. ఒక సద్గుణం అప్పుడప్పుడే మనలో ఏర్పడుతున్న దశలో, జన్మించిన ప్రతిసారీ సుఖాలను కోరే స్వభావం గల యింటియాలు, మనస్సుల ప్రభావం వలన మరలా మనం

బాహ్య ప్రభావాలకు లోనే మనలో బలశీంచుతలు ఏర్పడి బలపడే ప్రమాదముంటుంది. అప్పుడు సద్గురువు మనలను హెచ్చులిస్తారు. దానిని అమలు పెట్టే మన ప్రయత్నానికి వారి అండ వుంటుంది. వారిపై మనకుగల భక్తిక్రథలు తోడై బలపరుస్తాయి.

ఇలా అంటే సాయి స్వప్నంలో కనిపించి యిలా ఆదేశించని వారమంతా ఆ సద్గురులను యిచివరకే సాధించుకున్నవారమని భ్రమ పడకూడదు. అదే నిజమైతే యిం జన్మలో మరలా సద్గురు సేవ - మహామాపతి, పురందరే, రేగేపంటి వాలికి లభించినట్టే మనకూ లభిస్తుంది. మన నడవడి యెవరూ మన ఎదుటకువచ్చి ఖిమల్చించలేనిచిగా వుంటుంది - పరోక్షంగా అసూయతో వారెన్ని అనుకున్నా. సాయి మనకీ జన్మలో యిలా దర్శనమిచ్చి హెచ్చులించక పోవడానికి ప్రధాన కారణం - మనలో అట్టి ప్రయత్నం గూడ గత జన్మలలో ఆరంభం కాలేదనుమాట. ఆయన హెచ్చులిక చేసినా దానిని విశ్వాసంతో ఆచరించే దశలో మనం లేనట్టే. అందుకొక్కటే గుర్తు. ఈనాడు సాయిచరిత్ర, బోధ చదువుకొంటుంటే ప్రత్యక్ష భక్తులందలికి ఆయన ఎలాటి హెచ్చులికలు చేసారో తెలుస్తుంది. వాటిని వెంటనే వారి ఆదేశంగా తలచి మనం వాటిని పాటించే తీవ్రయత్తుం చేయలేకపోతాము. అలాంటప్పుడు ఆయన మనకేమి ఆదేశించినాప్రయోజనమేమన్నది? వారిఅజ్ఞాంల్లంఘించిన దిష్టపులపడంతప్ప? అందుకే ఆయనేమీ చెప్పారు. ఈలోగా ఆయన తమ లీలలతో మనలో విశ్వాసం కళ్లించి, అట్టి కృతజ్ఞత - విశ్వాసాలతో వారి ఆదేశం పాటించే యత్తుం మనలో ఆరంభమయ్యేలా చేస్తారు. కాని మనం ఒక పట్టాన ఆ మార్గంలోకి రాము. మన పిల్లల మేలు గోలి వారాని బడికి పంపాలని మనం చూస్తుంటే మన పిల్లలు బడి కెళ్తామనే ఆశజూపి మననుండి తాము కోలినవస్తే పొందచూచి, విద్యాభ్యాసం మాత్రం ఎగ్గిట్ట చూచినట్టే, మనమూ చేస్తాము. మనం కోలినదల్లా ఆయననెరవేర్కుంటే ఆయనపైనమ్మకం విడుస్తాము. ఆయనను బెచిలిస్తుంటాము; అక్కసుతో అలా చేస్తుంటాము గూడ, ఇదంతా నేటి మానవుల గులంచి సాయి ఎంతో బాధగా అనుకున్న మాటలలో - ఖాపరై డైరీలోనిచి నిరూపణవుతాయి.

ఆయనే మరొకప్పుడు భక్తులు తమకు సమల్చించిన పనికిరాని సాణేలు - అలిగిపోయినవి, సక్కపోయినవి, చెల్లనిని - చూచి, "నావద్దకస్తీ యిలాంటివే వస్తున్నాయి,

ఏం చేస్తాం?" అన్నారు. ఆ కాసులు మన హృదయాలకు సంకేతాలన్నమాట. అలానే ఆయనపై విశ్వాసంలేక ఊరికే చోద్యం చూడవచ్చిన సేష్టున్ మాప్సర్ ఎదుట ఆయన మళీదులోని కుండలలో నీరు పారబోసి, కుండలు బోల్లిస్తున్నారు. అతడు కారణమడిగితే - "ఏం చేస్తాం? నావద్దకిచ్చే కుండలస్తే తలక్రిందులుగానే వస్తున్నాయి" అన్నారు. ఆయనకు మన పైగల ప్రేమను, ఆయనలోని సర్వసమర్థతను, జ్ఞానాన్ని గుర్తించి వారి బోధను మన హృదయాలనే కుండలలో నింపుకోడానికి సిద్ధంగా ఎక్కువమంది వుండరని వారి భావం. ఈ మహాత్ర సత్యం అర్థం చేసుకోకుంటే అంతటి మహాసీయులైన సాయి సన్నిఖిలో హారి వినాయక సాతే వంటివారు ఆవేదనతో వట్టించినంతటి దౌష్ట్యం పాదుకొని, తాత్కాలికంగాపైనా ఆ సన్నిఖిని ఎలా కలుషితం చేయగల్లుతుందన్నదీ అర్థంగాదు. బినినే మామిడిపూరుత పండ్లవడం ఉదాహరణగా తీసుకొని తమను జన్మ సార్థకమయ్యేదాకా అంటి పెట్టుకుని అనుసరించగలవారెప్పుడూ కొళ్ళిమందే వుంటారని వారు జీవ్ తో ఒకసాల చెప్పారు.

ఇలా జనార్థన్ యశ్వంత్ గల్వాంకర్ తన శాయశక్తులా ప్రయత్నించి గత జన్మలోని తన సాశీల్యాన్ని, పవిత్రతనూ తిలిగి సాధించుకున్నానే అతడికి సాయినుంచి దాని పలితమైన ఆశీర్వచనం గూడా లభించింది. అతడు 1917లో శిలాంగీ వెళ్ళేప్పుడు వెనుకటివలెగాక, బాబాపై పూర్ణ విశ్వాసంతో వెళ్ళాడు. సాయి చెప్పిన సాశీల్యము, సద్గురునము సాధించుకొన్నవారికి వారి పూర్ణ ఆశీస్తు లభిస్తుందనడానికి యిదే గుర్తు. అందుకే సాయి అతని తలపై చేయి పెట్టి ఆశీర్వచించారు. ఆ చివ్వ స్వర్పకు జనార్థన్ గల్వాంకర్ తు చివ్వమైన పారవశ్యం కళ్లింది. అతడికి బాహ్య ప్రజ్ఞ లేకుండా పోయింది. ఆ సమయంలోనే ఆ ప్రక్కనున్న భక్తులతో అతడి పూర్వజన్మల గులంచి బాబా చెప్పిన విషయాలన్నీ అతడికి తిలిగి బాహ్య ప్రజ్ఞ కల్గాక ఆ భక్తులు గల్వాంకర్ తో చెప్పారు. అంతేగాదు - అతనిని యిం జన్మలో యిం తల్లి గర్భంలో తామే వుంచామని గూడ సాయి చెప్పారు. చిత్రగుప్తుడు, యమధర్మరాజు గూడ వారి ఆదేశానికి బద్దులే గాబోలు! ఈ స్వర్ప గల్వాంకర్ లో శాశ్వతమైన మార్పు తెచ్చింది. అప్పుడు బాబా, "సాయి అంటే యిం మూడున్నర మూరల ఎత్తున్న భోతిక శలీరం మాత్రమే గాదు; మేమే సర్వత్తూ వున్నాము. నన్ను సర్వత్తూ దల్చించగల్లడం భక్తులు నేర్చుకోవాలి" అన్నారు.

సాయి చెప్పిన ఆ మాటలే గల్వాంకర్ పట్ల ఆశీస్సులుగా పరిణమించాయి. అంతకుముందు పరమార్థానికి అంత ప్రాముఖ్యమివ్వని అతనికి సాయి తమ బిష్టేరణ, స్పృహణ ప్రసాదించి, అతనిచేత భగవంత్తు, ఏకనాథ భాగవతము మొనిఎన ఆధ్యాత్మిక ర్ఘంథాలన్నీ చదివించారు. దానివలన ఆయన చెప్పిన మాటలు అతని హృదయంలో దృఢంగా నాటుకున్నాయి. అవన్నీ వారివాక్యాల బిష్టు లీలల వివరణలే గదా! అటు తర్వాత గల్వాంకర్ మానవ సహజమైన యిష్టాయిష్టాలకు, అబిప్రాయాలకూ ప్రాధాన్యమివ్వక సాయి ఉపదేశానికి ప్రాధాన్యమిచ్చి, తానున్నచోటే, తన ఉద్దీర్ణ విధులలోనే సాయిని, వారి ఆదేశాన్ని దర్శించాడు. అతని ఉద్దీర్ణ విధులస్తే సాయి ప్రబోధామృతాన్ని ఆచరణలో పెట్టే చక్కని అవకాశాలనీ, తొకిక జీవితమే ఆయన చెప్పినవి అభ్యసించడానికి సరైన రంగస్థలమనీ అతడు గుర్తించాడు.

ప్రత్యక్షంగా సాయి ఎదుట నున్నపుడు ఎలాటీవారైనా సలిగా నడుచుకోఱ్జూస్తారు. వారినుంచి పరీక్షంగా వున్నామనుకోన్నప్పుడే - సూర్యుడు లేచినచోట అంధకారం అలముకున్నట్లు మనలోని రాక్షస ప్రవృత్తులన్నీ తలత్తుతాయి. వాటి తాకిడిలో సాయి ఉపదేశం గుర్తురాదు; వచ్చినా మనలోని వెనుకటి దుష్టవాసనల ప్రభావం వలన, వాటిని మనం ప్రక్కకు నెట్టేసుకుంటాము. అందుకెన్నీ సాకులు, సమర్థింపులు చేసుకుంటాము. కర్మ ఫలదాతకు మన సాకులు, సమర్థింపులతో పని పుండరు. అతడు మన హృదయసాక్షి గూడ. మన ఉద్దీశాలు, పనులూ... వీటిని బట్టి యిక చెరగని లీతిన తన శిలా శాసనం చెక్కి మన కర్మఫలం సిద్ధం చేస్తాడు. ఇతరులకు తెలియకున్నా మన చేతల వెనుక దాగియుండి, వాటిని ప్రేరేపించే మన సంకల్పాలను మన హృదయం నుండి మాత్రం మరుగుపరుచుకోలేము. మనలోపుండి అలా వాటిని తెలుసుకునే సాక్షి చైతన్యమే ఆ కర్మఫల ప్రదాత. ఒకసారి మరణించి, మరలా జస్సించే మధ్యకాలంలో మనలోని కర్మసాక్షియే మనకస్త్ని విభిస్తాడు. మరిక రకంగా చెప్పాలంటే మనపై మనం విభించుకొనే శాసనమే అట. కనుకనే దానినెవరూ తప్పించలేరు. తమలోని యి సంకల్పాన్ని సద్గురువుకు సర్వ సమర్పణం చేసినవారి మరుజన్మలపైన మాత్రమే సద్గురువు ప్రత్యేకమైన శర్దు వహిస్తారు. మిగిలినవారి సంగతి పక్షపాత మెరుగని కర్మసూత్రమే మామకొంటుంది. ఇది తెలిసే జనార్థన్ గల్వాంకర్ వీలైనంత తరచుగా సాయికి భౌతికంగా

దగ్గరయేయ యత్నం చేయక, సర్వగతమైన సాయి సన్నిభిని తన హృదయంలో దృఢంగా ప్రతిష్ఠించుకొని, శలీరాన్ని తన ఉద్దీర్ణగధర్మంలో నిమగ్నం చేసాడు. సాయి అతనిచేత శ్రీరాముడు ఆచరించి చూపిన, శ్రీకృష్ణుడు భగవంత్తలో బోధించిన కర్మయోగాన్ని ఆచరింపచేసారు. అట్టే సద్గురువే మనచేత ఆయా సాధనలు చేయించవలసిదేగాని, మనంగా వాటిని పూర్తిగా అనుష్టించలేము. కారణం మనచేత తప్పుడు పనులు చేయించే మనస్సే, అటు తర్వాత దానిని నిర్మించే రక్షకుడవడమెలా సాధ్యం? దానిని గురువు పరం చేస్తే ఆయనే దానిని నిర్మించి రక్షకుడిగా పని చేసేలా చూస్తారు. మన యిష్టాయిష్టాలకు, తాత్కాలికమైన పరిస్థితులకూ తల ఒగ్గక వారిపై విశ్వాసంతో, ఆ మార్గంలో మన కెదురయేయ కష్టపుష్టాల మధ్య ఓలిమితో యథాశక్తి వారాదేశించిన మార్గాన్ని అనుసరించ యత్నించడమే మన మనస్సును ఆయన పరం చేసే మార్గం. అదే ఆయనకు నిజంగా దక్కించ సమర్పించడమన్నా, మన రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించడమన్నా, లేక వారి రెండు పొదాలూ పట్టుకొనడమన్నా!

కాకుంటే వయస్సులో గల్వాంకర్ చిన్నవాడవడంవలన యిదంతా అతడు యింత వివరంగా తెలుసుకున్నట్లు తీచదు. తెలిసినది ఆచరించడంలో నిమగ్నమైన వారికి ఆచరణ గులించి మాట్లాడ్డానికెలా సాధ్యపడుతుంబి? సముద్రంలో ప్రాణాలోడ్డియాత కొడుతున్నవాడుయాతగులించి, తనప్రతిభ గులించి ఉపన్యసించగలడా? ఈత గులించి ర్ఘంథాలనుండి సంపాదించిన పరిజ్ఞానం అపుడు ప్రదల్చించగలడా? అందుకే ఆధ్యాత్మ విద్యలో పూర్తిగా తెలిసిన వారెవ్వరూ తాముగా ఏమీ ఎవలికి ఉపదేశించలేరు. వారి ఆవరణే మనకుపదేశమివ్వాలి. ఉపదేశించడంలో నిమగ్నమయ్యేవారికి ఆచరించడానికి సమయమూ, అవకాశమూ పుండరు. విలువైన జీవిత మడియలు కాలగర్జుంలోకి జూరిపోతుంటాయి. కాని వారికి లోకాన్ని మెప్పించజూడడంతోనే సరిపోతుంబి. తమ హృదయంతర్పుల్ని, సర్వసాక్షి అయిన సద్గురువును మెప్పించే అవకాశమేరాదు. అందుకే బాబా సన్నిభి - జహ్వార్ ఆలీని అనేక మిషులమీద ఎలాగో వారి నుండి దూరంగా విసిలివేసింబి.

సాయి దయ వలన జనార్థన్ గల్వాంకర్ అలాంటివాడు కాలేదు. ఎల్లెడలూ సాయిసన్నిభినే దర్శించే స్పృహతో వున్నాడు. అందుకే సాయి మహాసమాధి చెందాక గూడ అతడు ఆధ్యాత్మికంగా యింకా పురోగమించడానికి

అవసరమైన అనుభవాలు అతడికి ప్రసాదిస్తూనే వున్నారు. ఉదాహరణకు : 1921లో అతడు సక్కటుంబంగా కాలీ, ప్రయాగ వెళ్ళి ఆక్కడ భరద్వాజుశ్రమంలో కూర్చ్చిని తనకు మహాత్ముని దర్శనం ప్రసాదించమని సాయిని ప్రార్థించాడు. అక్కడ నుండి బయల్దేలన కొచ్చి నిముషాలకే రోడ్పు ప్రక్కన ఒక మహాత్ముడు కనిపించాడు. ఆయన 7 సం॥లకొకసాల దప్ప అక్కడికి రారని, ఎవలినీ తమచెంతకు రానిప్పయ్యరసీ, ఎవలివద్ద దక్కించ అసలే తీసుకోరసీ అచటిపారు చెప్పారు. కానీ ఆయన గల్వాంకర్ ను చూస్తూనే ఎంతో ప్రేమతో తమ చెంతకు పిలిచి అతడి జేబులోపున్న మూడు అణాలూ దక్కింగా సమల్చిస్తే స్పీకలించారు గూడా! ఆయన రూపంలో గూడ అతనికి సాయియే పలికారు. అలానే 1932లో ఒకరోజు గల్వాంకర్ కు సాయి స్ఫుర్పంలో కన్పించి, “సీకేమి కావాలి?” అనడుగుతే, అతడు, “నాకు బియ్యపేమ మాత్రమే కావాలి” అని చెప్పాడు. బాబా, “సీకబి లభస్తుంబి” అని చెప్పి అదృశ్యాలయ్యారు. అప్పటినుండి అతనికెప్పుడూ బియ్య ప్రేమ, పారవశ్యం కల్గుతుండేది. అతడిలో పలిపాకమెంత కళ్లిందీ! సాయిని దళించాక గూడ ఆయనపై మొదట శ్రద్ధ కల్గని అతనిలో సాయి ఎంత పలిపాకం కళ్లించారో! అదే సాయి సన్నిధి ప్రభావం!! ●

వారాత్మాపఠము

12వ పేజీ తరువాయి

తెలుసుకోలేక అజ్ఞానరూపమైన ఆనందమయ కోశానికి అజ్ఞానరూపత్వాన్ని, శూన్యత్వానికి మహత్వాన్ని ఆపాదించి శూన్యమే ఆత్మని భావిస్తారు.

పూర్వమీమాంసకులైన ప్రభాకరులు, వైయాయికులు శూన్యాన్ని కాక ఆనందమయకోశాన్ని ఆత్మ అంటారు (గొతుమ ముని రచించిన న్యాయసూత్రాల ఆధారంగా నిశితంగా పలశీలించి ఆస్తిక దర్శన విషయాలను నిర్ధారించే వాలని వైయాయికులు అంటారు) శూన్యానుభవం కలగడం చేత ఆత్మ శూన్యము కంటే విలక్షణమైనది. ఆత్మతో మనస్సు సంయోగం చెందడం చేత జ్ఞానము కలుగుతుంది. జ్ఞానమనే గుణం వుండటం చేత ఆత్మ జడమైనా

చేతనమనబడుతుంది. విజ్ఞానమయకోశములోని బుధీ ఆత్మయైక్ గుణమైన జ్ఞానము.

వారు దీనిని కూడా అంగీకరిస్తారు. “ఆనందమయకోశంలో చేతనము గుప్తంగా వుంటుంది. అభి వివేకపీసునికి అర్థంకాదు. సుషుప్తిలో (నిద్రలో) జ్ఞానము కూడా లేకపోవడం చేత ఆత్మ జడమైనది. కానీ గూడచేతనమైన ఆనందకోశమే ఆత్మ బుధీ దాని గుణము”.

ఈ మతాంతరాలన్నీ జ్ఞానసువును గందరగోళపరుస్తాయి. వివేకవంతుడు వాటిని వచిలివేయడం మంచిది. శృతి, యుక్తి, అనుభవము – వీటిని ఆధారంగా తీసుకొని ఆలోచిస్తే ఆత్మతత్త్వము పంచకోశాలకంటే భాన్మమైనదని తెలుస్తుంది. ఈ సిశ్చయింతో దానిని పాండేందుకు ప్రయత్నించడం మంచిది.

డా.లల్లూభాయి : పంచకోశాలకు అతీతమైన ఆత్మను తెలుసుకోవడానికి సాధనమేమిటి? ఎలా తెలుసుకోవాలి?

స్వామి నిత్యానంద : ధ్యానయోగం చేత పరమాత్మను తెలుసుకోవచ్చు.

డా॥ల॥ : ఎవలని ధ్యానించాలి?

స్వా॥ని॥ : పరమాత్మను ధ్యానించాలి.

డా॥ల॥ : గురువును ధ్యానించవచ్చా?

స్వా॥ని॥ : గురు దృష్టంతో రాముడు కృష్ణుడు మొదలైన మూర్తులను ధ్యానించడం మంచిది.

డా॥ల॥ : రాముడు కృష్ణుడు ఈ కాలానికి చెంబినవారు కాదు. గురువులు ఈ కాలంలో కూడా ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తున్నారు. వాలని ధ్యానించకూడదా?

అప్పుడు నిత్యానంద స్వామి వారు ప్రకాశానంద స్వామి వాలని సమాధానం చెప్పుమన్నారు

స్వా॥ప్ర॥ : స్వామివారు సలిగ్గా చెప్పారు. గురుదృష్టంతో రాముడు, కృష్ణుడు మొ॥నవారు భూతకాలపు వారని ప్రారుతనకాలం నాటి వారని) గురువులు వర్తమానకాలం వారని (ఇప్పటికాలం వారని), వాలని ధ్యానించడం సరైనదని మా స్నేహితులు చెబుతారు.

- సచేపం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమంగ

జీవితం మాయి భోధులు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఎ రోజులలో రమణాశ్రమ ప్రాంతమంతా నిర్మానుష్టంగా వుండేది. జనసంచారమే లేని ఆ ప్రదేశంలో ఆశ్రమ, మందిర నిర్మాణాలు జరగడంతో అమ్మ దర్శనం కోసం, దైవదర్శనం కోసం క్రమక్రమంగా భక్తుల రాక పెరుగసాగింది. ఆ మధ్యకాలంలో అమ్మ అనారోగ్యం పాలవటంతో చాలా రోజులు భక్తులకు అమ్మ దర్శనం లభించలేదు. అమ్మకు కొంత ఆరోగ్యం చేకూరగానే ఎప్పుడెప్పుడు అమ్మ దర్శనం లభిస్తుందా అని ఎదురుచూస్తున్న భక్తులంతా ఒక్కసారిగా తండ్రిపతండ్రాలుగా అమ్మ దర్శనార్థం రమణాశ్రమానికి వస్తుండడంతో రమణాశ్రమ ప్రాంత రూపురేఖలు పూర్తిగా మారిపోయాయి. జన సందోహంతో ఆ ప్రదేశమంతా కళకళలాడ సాగింది.

అమ్మకు వ్యాధి నెమ్మిదించినా కొంత సీరసంగా, బలహీనంగా వుండటంతో అమ్మ దగ్గర వుండి పరిచర్యలు చేయటానికి, సమయానికి ఆహార పాశీయాలు అందించటానికి రాజమోహన్ అనే భక్తుని భార్య రోజంతా అమ్మ దగ్గరే వుండి అమ్మను నేవించుకొనసాగింది. తన ఇంట్లో

అనారోగ్యంతో వున్న తన చిన్న పిల్లలను కూడా వచిలిపెట్టి ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు అమ్మ చెంతనే వుండేది. ఇంకా ఎందరో భక్తులు అమ్మకు నోటికి హితకరంగా వుండాలన్న ఉద్దేశంతో ఊరగాయ పచ్చళ్ళ, పాత చింతకాయ పచ్చడి, పుల్లని పదార్థాల వంటివి అమ్మకోసం తీసుకొని రావటం జరుగుతుండేది. అమ్మ వారి తృప్తి కోసం తన భోజన సమయంలో వాటిని కొచ్చికొచ్చిగా తీసుకొంటుంటే వారంతా యొంతో సంతోషించేవారు.

దుర్గా పూజోత్సవాలు ప్రారంభమైనాయి. రమణాశ్రమం లోని కాళీమాతకు సప్తమి తిథి నుండి మూడు రోజులు విశేష పూజలు నిర్వహింపబడ్డాయి. హోమాలు, అఖండనామ సంకీర్తనలు, వేలాచిమంచి అన్నసంతర్పణలు జరిగాయి. మూడు రోజులు అసంఖ్యక భక్తులు ఉత్సవాలలో పాల్గొని శ్రీ ఆనందమయి అమ్మను, కాళీకామాతను భక్తిర్థదలతో సేవించుకొని ధన్యులైనారు. ఆప్పటినుండి ప్రతి సంవత్సరము అదేవిధంగా వైభవోవేతంగా దుర్గా

పూజలు జరపటం ప్రారంభమైంది. భగవదవతారమూర్తి అయిన శ్రీ ఆనందమయి మాత అమృత వాక్యలు, బోధలు వింటున్న భక్తులకు ఆమె దివ్యత్వం అర్థం అవటం మాత్రమే కాదు, వారిని ఆత్మపుధం వైపు పయనించేలాగా ఉత్సేజ పరుస్తుండేది. కేవలం జనులను వుద్దలించేందుకు మాత్రమే భూమిపైకి వచ్చిన ఆ మహాసీయులకు నిజానికి సృష్టిలోని యే ఒక్క విషయం పైన గాని, యే ఒక్క పదార్థం పైన గాని, యెటువంటి మమకార వికారాది గుణాలు వుండవు. ఈ విషయం వారి మాటలలో, చర్యలలో అనుక్షణం వ్యక్తం అవుతూనే వుంటుంది.

శ్రీ ఆనందమయి మాత ఒకసారి భక్తులతో “ఇప్పుడు మీరు యిక్కడ చూస్తున్నదంతా యా శలీరం ఆడుతున్న ఆట మాత్రమే! నిజానికి నాకు యా శలీరంతో గాని, మరి ఏ యితరమైన విషయాలతో గాని, సంబంధాలు గాని, బంధనాలు గాని లేనే లేవు” అన్నారు

ఒకరోజు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ అమ్మమ్మ గాలితో (తనను కన్నతల్లితో) “చూడమ్మ, నువ్వు నా కన్నతల్లివి అయిన కారణంగా నాకు

సాయిబాబా మానవత్తిక

యి భక్తులందరిపైన కంటే నీపైన లేశమాత్రమైనా ప్రత్యేకమైన ప్రేమ యేమీ వుండదు. అటువంటి బంధనాలు నాదరిచేరే పరిస్థితిలో తక్షణమే నేను మీ అందరిని, యి శరీరాన్ని విడిచి వెళ్లిపోతాను” అన్నారు.

“ఈ శరీర సంబంధికులైన వారిపైనా మిగతావారి పైనా నాకు ఒకే రకమైన భావం వుంటుంది. భేదభావం అనేబి లేదు. ఆ భావంతోనే మీ అందరి మధ్యనా సంచలిస్తున్నాను. ఎవరిని దల చేర్చుకోగలను? ఎవరిని వదులుకోగలను? అటువంటిదేమీ వుండదు. నాకు అందరూ సమానులే” అనేవారు అమ్మ.

ఒకసారి ఒక భక్తురాలు అమ్మను యిలా ప్రత్యేంచింది: “అమ్మా మీ స్వామి మీకు గురుతుల్యులు. వారి పట్ల మీ ధర్మము, కర్తవ్యము అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన విషయం అనేబి మీకు కూడా వర్తిస్తుంది అనుకుంటే మీరు మీ స్వామితో సమానమైన పున్సుత స్థానంలో ప్రతి ఒక్కరిని అంతటి విశేషమైన లీతిలో గౌరవించడం, ప్రేమించడం చేస్తారా? ‘నాకు అందరూ సమానులే’ అంటున్నారు కదా. మీ స్వామితో మేమందరం ఎలా సమానం అవుతామయ్యా?” ఆ భక్తురాలు అమ్మను అలా ప్రత్యేంచిన సమయంలో శ్రీ భోలానాథ్ గారు కూడా అక్కడే పున్నారు. అమ్మ నష్టుతూ, పున్నచి పున్నట్లుగా నీ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పేనంటే, శ్రీ భోలానాథ్ గారికి నామిద కోపం వస్తుంది” అంటూ బాగా నవ్వసాగారు. భక్తులు కూడా అమ్మ మాటలకు నష్టుతూ, ఆ భక్తురాలు అడిగిన ప్రశ్నకు అమ్మ యేమని సమాధానం చెబుతారా అని ఎంతో

ఉత్సంతతతో యెదురు చూడసాగారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ, “నాకు అందరూ సమానులే. అందరిపైన ఒకే భావం పున్నప్పటికీ, యెవలి పట్ల యే భావం పుండాలో, యెవలితో యెలా ప్రవర్తించాలో అదే విధంగా వ్యవహారించడం జరుగుతుంది. బాల్యంలో తల్లిదండ్రులే గురువులు. ఆ తర్వాత వారే నాకు స్వామిని పరిచయం చేశారు. ఆ విధంగా వివాహం తర్వాత నాకు స్వామి పట్ల గురుబావం కలిగింది. కానీ యిప్పుడు నాకు ప్రపంచమంతా గురురూపంగా కనిపిస్తున్నది. అందరూ గురు స్వరూపాలే. నువ్వు కూడా గురువే” అన్నారు.

రమణాశ్రమ ప్రవేశం తరువాత అమ్మకుటుంబసభ్యులతోఆశ్రమంలోనే నివసించసాగారు. రమణాశ్రమంలో అమ్మ బినచర్య చాలా విలక్షణంగా వుండేబి. అమ్మ ఉదయాన్నే లేచి బయట మైదానంలో కొంతసేపు తిలిగి వచ్చేవారు. ఆ తర్వాత కొంచెం ఆహోరం తీసుకొని పడుకుండిపోయేవారు. ఒక్కొక్కసారి రోజంతా నిద్రపోతూ వుండేవారు. ఆహోర విహోరలలో ఒకే రకమైన సమయ నియమం యేమీ వుండదు. ఒక్కొక్కసారి సాయంత్రం వరకు నిద్రపోయి ఆ తర్వాత లేచి కొబ్బగా భుజించేవారు. ఒక్కొక్క రోజు మధ్యాహ్నం ఆహోరం తీసుకునేవారు. కొన్ని రోజులు కేవలం కొబ్బ పండ్లు మాత్రమే తీసుకునేవారు. ఒక్కొక్కప్పుడు రోజంతా మౌనంగా కూర్చుని వుండేవారు, ఏమీ తినేవారు కాదు. భక్తులు భోజనం చేయమని అడిగినప్పుడు, “ఎద్దునా కొంచెం తీసుకుపచ్చి నా నోట్లో పెట్టండి” అనేవారు. మరొకసారి “నాకు

తినాలనిపించినప్పుడు తీంటాను” అనేవారు. ఈ సమయానికి నిఱించాలి ఈ సమయానికి భుజించాలి అనే నియమాలేఫి అమ్మకు లేవు. కాలం యొక్క పరివర్తన, ప్రభావం అమ్మ పై యేమాత్రం వుండదు అనేబి నిజం.

రమణాశ్రమంలో వంటశాల నిర్మాణం కూడా పూర్తి అయి వంటలు కూడా ప్రారంభించారు. వంటలు చేసేటప్పుడు చాలా పరిశుభ్రత పొటీంచేవారు. మాధవి అత్త, అమ్మమ్మగారు గురుప్రియ, మరికొందల స్త్రీలు వంట చేసేవారు. షాహ్-బాగ్ లో పున్నప్పుడు వంట కోసం నీటిని బ్రాహ్మణులు తెచ్చేవారు. ఆ తర్వాత ఎవరో ఒకరు కుల వివక్ష లేకుండా మంచినీరు తీసుకొని రానారంభించారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత ఒకసారి వంట, భోజనం విషయంలో యిలా చెప్పేరు: “అందరి సంస్కారాలు ఒకే విధంగా వుండవు. అందువలన అన్ని రకాల వ్యక్తుల చేతి వంట తినటం మంచిబి కాదు. వంట యెవలికోసం చేస్తున్నాము, ఈ ప్రసాదం స్వీకరిస్తున్న వారెప్పురు? అన్న ప్రశ్న వంట చేసేవారు ఆలోచించాలి. భగవంతుని నివేదన కోసం వండుతున్నాము. ఈ వైవేద్యం తినే వారంతా నారాయణ స్వరూపులే అనే భావం వుండాలి. ప్రతి ఒక్కరూ భగవంతుని ప్రసాదం తీసుకుంటున్నాము అన్న భావంతోనే భోజనం చేయాలి.”

ఆశ్రమంలో భక్తులైన బ్రాహ్మణ స్త్రీలు వంట చేసేవారు. ఉత్సవ సమయాలలో భక్తులు అభికసంబులో వస్తారు కనుక వంటవారిని పిలిపించేవారు. బ్రాహ్మణుల చేత

సాయిబాబా మానవత్రిక

సంప్రోక్షణ జరిగించి భగవంతునికి నివేదించేవారు. అమ్మ ఆదేశానుసారం యివస్ని జరిగేవి. భోలానాథ్ గారు వంట విషయంలో యొంతో శ్రద్ధ వహించేవారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు యే కులంవారు వంట చేసినా ఆమె వరకు యెటువంటి అభ్యంతరము లేకపోయినప్పటికీ ప్రజలందల మనోభావాలను అనుసరించి వారి శైయస్కు కొన్ని నియమాలను భక్తుల చేత ఆచరింపచేసేవారు. శ్రీ భోలానాథ్ గారు కూడా యి నియమాలను అతిక్రమించేవారు కాదు.

ఒక సందర్భంలో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఈ విషయం గురించి యిలా చెప్పారు: “జాతి, కుల, మత భేదభావాలు అనేవి ఆచారాలు సాంప్రదాయాల విషయంలో మనసులలో బలంగా నాటుకొని పున్పుడు కొంతకాలంపాటు వాటిని అనుసరించి నడుచుకొనటం తప్పకాదు. సాధనాబలంతో కాలక్రమేణా యిటువంటి భేదభావాలు తొలగిపోతాయి”.

1929 సంవత్సరం శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మించినో త్వాలు ముగిసిన కొన్నాళ్లకు, అంటే పాల్చణ మాసంలో అమ్మ భోలానాథ్ గారిని సిద్ధేశ్వరు ఆలయంలోని గదిలో పుంటూ సాధనచేయవలసించిగా ఆదేశించారు. శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం సిద్ధేశ్వరు వెళ్లిపోయారు. రమణాశ్రమం లోని బ్రహ్మాచారి ఒకరు ప్రతిరోజు వెళ్లి శ్రీ భోలానాథ్ గారి సదుపాయాలు చూడటం, ఆశ్రమం నుండి భోజనం తీసుకుని రావడం వంటి సేవలు చేసేవాడు. రాత్రిపూట శ్రీ భోలానాథ్ గారి వద్ద నిధించేవాడు.

తరచూ అతుల్ బాబు శ్రీ భోలానాథ్ గారి వద్దకు వెళుతుండేవాడు. అప్పుడు శ్రీ ఆనందమయి మాత వచ్చి శ్రీ భోలానాథ్ గారిని చూచి వెళుండేవారు. ఇలా రెండు నెలల కాలం గడిచింది.

సిద్ధేశ్వరులో సాధన సాగిస్తున్న సమయంలో శ్రీ భోలానాథ్ గారికి అప్పుడు వివిధ రకములైన ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులు కలుగుతుండేవి. ఆ సమయాలలో ఆయన తన అంతఃకరణ ప్రేరణతో కొందరు బ్రహ్మాచారులకు బీళ ప్రదానం చేస్తుండేవారు. అలా ఎంతోమంచి బ్రహ్మాచారులు ఆ సమయంలో ఆ రోజులలో శ్రీ భోలానాథ్ గారి నుండి బీళార్పణం పొందటం జరిగింది. ఆ రోజులలో అంటే 1930 సంవత్సరంలో ఆయన పంచవటి స్థాపించాలనుకున్నారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత, శ్రీ భోలానాథ్ గారు కుటుంబ సమేతంగా డాకాను పీడి రమణాశ్రమానికి వచ్చిన తర్వాత ఆశ్రమంలో కాళీమాత మంబిరానికై కేటాయించిన ప్రదేశంలోని కొంతభాగంలో పంచవటి స్థాపన చేయ సంకల్పించారు. ముందుగా శ్రీ భోలానాథ్ గారు ఆ ప్రదేశాన్ని పూజించి ఆ తర్వాత మట్టి, రావి, అశోక, ఉసిలిక, మేడి - ఈ పదు రకాల మొక్కలను నాటారు. ఆ మొక్కలు నాటే సమయంలో ఆయా మొక్కలకు సంబంధించిన బీజమంత్రాలు ఆయనకు స్ఫురించేవి. ఆయన ఆ మంత్రాన్ని జపిస్తూ ఆశోక మొక్కను నాటారు. ప్రతిరోజు ఆ మొక్కలకు నీరు పోస్తూ వాటిని యొంతో జూర్తుగా భక్తులు చూచుకోసాగారు. కొళ్ళి రోజులు గడిచేసలకి అన్ని మొక్కలు బాగా నాటుకొని చక్కగా చిగులించి పెరుగుతున్నాయి. కానీ అశోక మొక్క మాత్రం రోజురోజుకు వాడిపోయి కొళ్ళి రోజులకు పూర్తిగా యొండిపోయింది.

ప్రదేశంలో ఎంతోనేపు మట్టిలో ఆ నేలపై పొర్లుడారు. ఆయన శిరసు నుండి పాదాల వరకు శలీరం అంతా దుమ్ము, ధూళి, మట్టితో నిండిపోయింది. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆ సమయంలో అక్కడే నిలబడి చూస్తున్నారు. ఆమె అనుమతి తీసుకుంటూ ప్రతి ఒక్క మొక్కను శ్రీ భోలానాథ్ గారు నాటడం జరిగింది. ఈ విధంగా ఆశ్రమంలో పంచవటి స్థాపింపబడింది. ఆ పంచవటి నడిమధ్యన అమ్మ కూర్చునేందుకు ఒక పెద్ద అరుగును నిర్మించారు.

పంచవటి స్థాపన సమయంలో ఒక విశేషమైన ఘటన చోటు చేసుకున్నాచి. అశోక మొక్కను నాటే సమయంలో ఆ మొక్క వేరుకు కొంచెం కూడా మట్టి లేకపోవడం గమనించి ఒక భక్తుడు “ఈ మొక్క వేరుకు ఏమాత్రం మట్టి లేదు. బహుశా ఇది నాటు కొనదేమో” అన్నాడు. “ఎందుకు నాటుకోదు? తప్పకుండా నాటుకుంటుంది. నాటు కొనడకే కాదు, ఇది యెప్పటికీ యొండిపోవడం అనేచి జరగదు” అన్నారు శ్రీ భోలానాథ్ గారు. అలా చెప్పుతూ ఆయన ఆ అశోక మొక్కకు సంబంధించిన యే బీజమంత్రం ఆయతే తన మనసుకు అప్పయత్తుంగా స్ఫురించిందో, ఆ మంత్రాన్ని జపిస్తూ ఆ అశోక మొక్కను నాటారు. ప్రతిరోజు ఆ మొక్కలకు నీరు పోస్తూ వాటిని యొంతో జూర్తుగా భక్తులు చూచుకోసాగారు. కొళ్ళి రోజులు గడిచేసలకి అన్ని మొక్కలు బాగా నాటుకొని చక్కగా చిగులించి పెరుగుతున్నాయి. కానీ అశోక మొక్క మాత్రం రోజురోజుకు వాడిపోయి కొళ్ళి రోజులకు పూర్తిగా యొండిపోయింది.

సాయిబాబా మాసపత్రిక

‘ఎండిపోయిన మొక్క యిక్కడ వుండి యేమి ప్రయోజనము? బీనిని తీసేసి యిక్కడ కొత్త మొక్కలు నాటితే సరిపోతుంది’ అనుకుంటూ కమల కాంతీ ఆ మొక్కను పీకేసి ఒక పక్కన పడేశాడు. ఉన్నట్లుండి ఒక రోజున సిద్ధేశ్వరీనుండి రమణార్థమానికి వచ్చిన శ్రీ భోలానాథ్ గారు పీకివేయబడిన ఆ మొక్కను చూచి ఎంతో ఆందోళనతో మరల ఆ మొక్కను అదే ప్రదేశంలో నాటి, “బీనిని యేమీ కబిలింపవద్దు. ఈ మొక్క యొప్పటికీ పసిపోవడం అనేటి జరగదు. బీనిని సీరు పోస్తూ శ్రద్ధగా చూసుకొనండి” అని భక్తులతో చెప్పారు. ఆ తర్వాత శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ మరొక అశోక మొక్కను తెచ్చి ఈ మొక్కతో కలిపి నాటవలసించిగా శ్రీ భోలానాథ్ గాలికి చెప్పడంతో ఆయన అదే విధంగా చేశారు. కొళ్ఱి రోజులకు ఆశ్చర్యంగా ఆ యొండిపోయిందనుకున్న ఆ మొక్క చిగులించి పెరుగుతుండటం చూసి అందరూ యెంతో ఆనందించారు. కాలక్రమేణా అది బాగా పెలిగి పెద్దదై, మహావృక్షం అయింది.

సిద్ధేశ్వరీలో బీళ్లాసమయం పూర్తి అయిన తర్వాత ఒకరోజు శ్రీ భోలానాథ్ గారు రమణార్థమానికి వచ్చి శ్రీ కాళీమాతకు పూజ చేశారు. ఆనాటి నుండి ఆయన రమణార్థమంలోనే వుండిపోయారు.

రమణార్థము నివాసం ప్రారంభమైన తర్వాత కొన్ని నెలలకు అమ్మ దక్షిణ దేశ యాత్ర చేయ సంకల్పించారు. దక్షిణ దేశంలోని ముఖ్యమైన ప్రదేశాలన్నీ దల్చించడానికి కొన్ని నెలల కాలం పట్టపచ్చ కనుక అందుకు తగిన సన్నాహాలు చేసుకుని

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మతో పెద్ద భక్తులకు నమూహారం బయలుదేలించి.

అమ్మ బృందం అంతా మొదట విశాఖపట్టం వెళ్లారు. విశాఖపట్టంలో నాలుగు రోజులు వుండి నగరంలోనూ, సముద్ర తీరప్రాంతాలలోనూ వున్న ఆలయాలను దల్చించారు. అక్కడి నుండి మద్రాసు వచ్చి మద్రాసలో వారం రోజులపాటు ముఖ్య ప్రదేశాలలో పర్యాటించారు అమ్మ. కావేరి, గోదావరి ప్రాంతాలలోని మందిరాలను దల్చించారు. అటునుండి పఛ్చిత్తం, చిదంబరం, శ్రీరంగం, కాంచీపురం, మధురై - ఇలా అనేక క్షేత్రాలకు వెళ్లారు. ఈ ప్రదేశాలన్నింటిలోనూ ఒక్కిక్క క్షేత్రంలో ఒకటి రెండు రోజులు, లేక కొన్ని గంటలు గడిపి మరొక క్షేత్రానికి బయలుదేరేవారు. రామేశ్వరంలోని సేతుబంధంలో వారం రోజులున్నారు అమ్మ. దక్షిణ దేశంలో చూడదగిన ప్రదేశాలన్నీ వున్నాయి. అమ్మ సమయానుకూలాన్ననుసరించి ఆయ క్షేత్రాలు దల్చించి ఆ తర్వాత కన్యాకుమారి క్షేత్రానికి వచ్చారు. ఆ ప్రాంతం జనసంచారం లేక నిర్మానప్యంగా వుండడం వలన అక్కడ గాఢమైన నిశ్శబ్దం తాండవిస్తుంటుంది. సముద్రతీర ప్రాంతంలో వుండే ఆ ప్రశాంత ప్రదేశంలో శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ 15 రోజులున్నారు.

కన్యాకుమారి క్షేత్రంలో ప్రజలు తమిళం గాసీ, తెలుగు గాసీ మాట్లాడుతారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత భక్తులు బెంగాల్ దేశస్థలు కావటంతో వాళ్లకు అక్కడి ప్రజలు మాట్లాడే భాష ఒక్క ముక్క కూడా అర్థం అయ్యేది కాదు. అక్కడ వున్న కొళ్ఱి రోజులలో అమ్మ కొన్ని తమిళ, తెలుగు పదాలు

తాను నేర్చుకొనటమే కాక భక్తులకు కూడా నేర్చారు.

సముద్రపు ఒడ్డున వున్న కన్యాకుమారి మాత దేవాలయం ఎంతో అందంగా వుంటుంది. ఆ దేవి కుమారి రూపంలో దర్శనమిస్తుంది. అమ్మ భక్తుల్చందంతో కలిసి సముద్రపు ఒడ్డున వున్న ఒక ధర్మశాలలో బస చేశారు. ప్రతిరోజు ఉదయం, సాయంత్రం వారందరూ దేవి దర్శనం చేసుకునేవారు. ప్రతిరోజు అభిషేకం చేసిన అనంతరం దేవి ఒంటినిండా గంధము పూస్తారు. ఆ తర్వాత పసుపు, కుంకుమ, పుష్ప గంధాక్షతలతో పూజించి ధూప బీప నైవేద్యాలతో, మంగళహారతులతో దేవిని అఖ్యస్తారు. సంధ్య సమయంలో ఆలయ అర్థకుల పిల్లలయిన చిన్న చిన్న బాలికలు అందరూ కలిసి అమ్మవారికి ఎదురుగా పాటలు పాడుతూ నాట్యం చేస్తారు. ఆ చిన్న పిల్లలు గాప్తూలు ధలించి కాళ్లకు గజ్జెలు కట్టుకొని అలా నాట్యం చేస్తుంటే ఆ దృశ్యం యెంతో మనసోహరంగా వుండేది. శ్రీ ఆనందమయి మాత ప్రతి ఉదయం, సాయంత్రం సముద్రపు ఒడ్డున కొంతసేపు తిలిగి వస్తుండేవారు. అమ్మకు ఆ పిల్లలతో పిలచయం యేర్పడింది. ఆ పిల్లలు అమ్మను ధర్మశాలకు తీసుకువెళ్లి అమ్మను మధ్యలో కూర్చోబెట్టి అమ్మ చుట్టూ గుండ్రుంగా తిరుగుతూ పాటలు పాడుతూ నాట్యం చేసేవారు. ఆ ప్రాంతంలో కొబ్బరికాయలు, అరటికాయలు బాగా పండుతాయి. అమ్మ ప్రతిరోజు ఆ పిల్లలకు కొబ్బరికాయలు, అరటిపండ్లు యిచ్చేవారు. శ్రీ ఆనందమయి మాత ఆలయంలోని అర్పకులకు, అక్కడ వున్న

సాయిబాబా మానవత్తిక

బ్రాహ్మణులకు ఒక రోజున, మరొక రోజున చిన్న చిన్న అమ్మాయిలకు అనుసంతర్పణ చేశారు. భక్తులు అమ్మ ఆదేశంతో ఆ అమ్మాయిలను దేవి మందిరానికి తీసుకొని వెళ్లి వాలిని పూలమాలలతో అలంకరించి, గంధ పుష్టిక్షతలతో పూజించి హరతులు యిచ్చారు. అమ్మ ఆ పిల్లలందరికి వస్తూలు యిచ్చి సత్కరించారు. అక్కడి గృహాలలోని స్త్రీ పురుషులందరూ అమ్మను మహాత్మురాలిగా గుర్తించి భక్తితో పూజించుకున్నారు. అలా అందరిని సంతోషపరిచి అమ్మ కన్యాకుమారి నుండి తిరుగు ప్రయాణం అయినారు. అమ్మ బయలుదేరే సమయంలో ఆ బాలికలు అమ్మతో రైల్స్‌స్టేషన్ కు వచ్చి మళ్లీ మళ్లీ తమ ఊరికి రమ్మని సైగలతో ప్రార్థిస్తూ వీడ్సీలు చెప్పారు. అమ్మ కూడా నవ్వుతూ సైగలతోనే సమాధానాలు చెబుతూ వాలిని సంతోషపరిచారు.

కన్యాకుమారి క్షేత్రంలో జరిగిన ఒక సంఘటన యిక్కడ చెప్పుకొనాలి. గురుప్రియా దేవి తండ్రి అయిన శశాంక బాబు ఒకలి ఒక లిఫ్ట్‌రైఫ్ సర్జను. పదపీ విరమణ పాంచిన కొచ్చి కాలానికి ఆయన పూర్వ పుణ్యం వలన ఆయనకు అమ్మ యొక్క బిష్ణుస్తాన్నిధ్యం లభించింది. అమ్మకు గొప్ప భక్తుడై అమ్మ అనుగ్రహంతో ఎన్నో కలిన సాధనలు చేసి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక పరిణామిని పాంచిన భాగ్యశాలి. ఒకరోజు కన్యాకుమారి క్షేత్రంలో ఆలయం లోపల కూర్చుని శశాంక బాబు కనులు మూసుకొని జపం చేసుకుంటున్నాడు. ఆప్రయత్నంగా ఆయన కనులు పున్నట్లుండి తెరుచుకున్నాయి. కనుల ఎదుట మేలిమి బంగారు చాయతో

బక బాలిక నిలబడి ఆయననే చూస్తూ దర్శనమిచ్చింది. శశాంక బాబు దిర్ఘంతితో చూస్తూ 'ఎవరీ అమ్మాయి?' అనుకుంటుండగానే ఆ అమ్మాయి వెనుకకు నడుస్తూ వెళ్లిసాగింది. అలా వెనక్కి నడుచుకుంటూ కన్యాకుమారి విగ్రహం వరకు వెళ్లి ఆ విగ్రహం లో కలిసిపోయింది. అయితే శశాంక బాబు ఈ దివ్యానుభవాన్ని ఎవ్వలికి చెపులేదు. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత ఒకరోజు ఆయన ప్రసంగపరశాన అమ్మ సమక్షంలో యి విషయాన్ని వెల్లడించారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత
కన్యాకుమారి క్షేత్రం నుండి బయలుదేలి తీవేండ్రం చేరుకున్నారు. అక్కడి ఆలయంలో శేషతల్పుశాయి రూపంలో శ్రీ పద్మనాభ స్వామి ప్రతిష్టితులై వున్నారు. లక్ష సాలగ్రామ శిలలతో ఎంతో అందంగా తయారు చేయబడిన అద్భుతమైన పద్మనాభ స్వామి వారి భారీ విగ్రహాన్ని దల్చించడానికి పైనుండి క్రింబి వరకు 3 మహాద్వారాలు ఏర్పాటు చేశారు. పైన పున్న ద్వారం నుండి స్వామివారి శిరోబాగము, మధ్య ద్వారం నుండి స్వామివారి శలీరంలోని మధ్యభాగము, మూడవ ద్వారం నుండి స్వామివారి వరణ కమలాలను దల్చింపజేస్తారు. దండకమండలుధారి అయిన ఒక సన్యాసి అక్కడ పూజాలిగా పున్నాడు. మొట్టమొదటగా ప్రాతఃకాలాన ఆ పూజాలి ఆలయ మంబిరంలో ప్రవేశిస్తాడు. అంతపరకు యే ఒక్కరూ మంబిరంలో ప్రవేశించరు. ఒక గొప్ప మహాత్మురాలిని గుర్తించి, ప్రతి క్షేత్రంలోనూ యొక్కడా యొవ్వరూ అమ్మను యే విషయంలోనూ ఆటంక పరచలేదు. అందువలన అన్నిక్షేత్రాలలోనూ భక్తులు అమ్మ సాంగత్యంలో ఆయా క్షేత్రాలలోని విశేషమైన ప్రదేశాలన్నింటిని స్వేచ్ఛగా దల్చించుకున్నారు.

ఆఖరణాలు, మాన్యాలు సమర్పించారు. ప్రతిరోజు 3000 మంచికి తక్కువ లేకుండా అక్కడ బ్రాహ్మణ సంతర్పణ జరుగుతుంది. స్వామివారి ధనాగారం చాలా పెద్దబి. ఆ గుడి యజమాన్యంవారు శ్రీ ఆనందమయి మాతకు ఆ ధనాగారాన్ని చూపించారు. అమ్మవారికి, స్వామికి అలంకరించే ఎన్నో సువర్ష రత్నాభరణాలు, కిరీటాలు, మణిహరీలు, సింహసనాలు అనేకమైన వెండి బంగారు పొత్తులతో నిండి పున్నది ఆ ధనాగారం. ఆ క్షేత్రంలో కొచ్చి రోజులు పుండి అమ్మ తిరుగు ప్రయాణమైనారు.

తీవేండ్రం నుండి శ్రీరంగ పట్టణం అటునుండి బెంగుళూరు, బోంబాయి వెళ్లి; బోంబాయిలో సముద్రమార్గంలో ద్వారక నగరం వెళ్లి శ్రీకృష్ణ దర్శనం చేసుకున్నారు అమ్మ. అటునుంచి వింధ్యాచలం, కాలి, గయాధార్మ వెళ్లారు. గయలో బుద్ధ మంబిరంలో తప్పకుండా నిద్ర చేయాలన్న అమ్మ ఆదేశంతో భక్తులందరూ అమ్మతో కలిసి అక్కడ పున్న పెద్ద అందమైన తోటలో చెట్ల క్రింద దుప్పట్లు పరుచుకొని నిద్రించారు. సాధారణంగా ఆ తోటలోకి ఎవలసి అనుమతించరు. అయితే అమ్మ సాధారణ వ్యక్తి కాదని ఒక గొప్ప మహాత్మురాలిని గుర్తించి, ప్రతి క్షేత్రంలోనూ యొక్కడా యొవ్వరూ అమ్మను యే విషయంలోనూ ఆటంక పరచలేదు. అందువలన అన్నిక్షేత్రాలలోనూ భక్తులు అమ్మ సాంగత్యంలో ఆయా క్షేత్రాలలోని విశేషమైన ప్రదేశాలన్నింటిని స్వేచ్ఛగా దల్చించుకున్నారు.

ఆ తర్వాత శ్రీ ఆనందమయి మాత జంపెడ్వార్ వెళ్లారు. అక్కడ

సాయిబాబా మానవత్రిక

ప్రభుతోద్యోగిగా వున్న యోగేశ్ బాబు తమ్ముడైన కృష్ణబాబు అమ్మకు గొప్ప భక్తుడు. అతడు అమ్మను భక్తులను తన జంటికి తీసుకొనివెళ్ళాడు. శ్రీ ఆనందమయి మాత తమ ఊరు వచ్చారన్న విషయం తెలుసుకున్న అక్కడి ప్రజలు తండ్రిపతండ్రాలుగా వచ్చి అమ్మను దఱించుకోసాగారు. ఎడతెలిపి లేకుండా రాత్రింబగళ్ల అమ్మ దర్శనార్థం వచ్చే భక్తులతో, పూజలు భజనలతో యెంతో విశాలమైన కృష్ణబాబు బంగళా యెంతో సందడితో ఒక పుణ్యశ్శేత్రాన్ని తలపింప చేసింది. పూర్తిము, అమావాస్య బినాలలో భక్తులందరికి అన్న సంతర్పణల కార్యక్రమం కూడా ఆరంభమైంది.

ఆ విధంగా జంషైడ్-పూరులో కొన్ని నెలలు వుండి అచ్చటి ప్రజలలో దైవభక్తిని పెంపాంచింపజేసి అమ్మ కలకత్తాకు వచ్చారు. కలకత్తాలో యతీష్ దాదా అనే ఒక భక్తుడు అమ్మను భక్తుల ఆహోనం మేరకు అమ్మ అంగీకారమయతో వారి జండ్లకు తీసుకొనివెళ్ళాడు. అందులో పశుపతి బాబు ఇల్ల ఒకటి. ఇతడు యతీష్ దాదా కు మేనమామ. యతీష్ దాదా తమ్ముళైన క్రితీష్, నితీష్ కూడా అమ్మపై విశేషమైన ప్రేమను కలిగి వుండేవారు. పశుపతి బాబు తన గురువైన యోగిరాజు గంభీరాం-జీ ని నిరంతరం అపారమైన భక్తిశర్దులతో సేవించేవాడు. శ్రీ ఆనందమయి మాత ఒక సాధారణ స్త్రీ మాత్రమే అని అతని భావం. అందువలన తన అల్లుళ్లయన క్రితీష్, నితీష్ లు అమ్మపై అంతటి భక్తి కలిగి వుండటం అతనికి నచ్చేచి కాదు. ఒకసారి అతడు నేరుగా అమ్మ వద్దకు వెళ్లి అమ్మతో,

“అమ్మా! మీరు యా విధంగా మా పిల్లలను యింతగా ఆకల్చిస్తూ యిలా ఆడుకుంటున్నారు. మీరు యిట్లా యెందుకు చేస్తున్నారో చెపుతారా?” అంటూ అమ్మను నిలబీశాడు. అమ్మ నవ్వుతూ, “బాబుగారూ మీకు నేను యిలా చేస్తున్నానని అనిహిస్తే మీరు నన్న శిక్షించవచ్చు” అన్నారు. ఇలా యెన్నోసార్లు పశుపతి బాబు అమ్మతో తన అల్లుళ్లకు ఆమెపై వున్న పిచ్చి ప్రేమ పట్ల తన అసంతృప్తి, అసహానం మ్యక్తంచేస్తూ మాట్లాడేవాడు. అయితే కొంతకాలం గడిచిన తర్వాత ఆయనలో ఆశ్చర్యకరమైన మార్పు వచ్చింది. ఆయనకు అమ్మపై వున్న భావం పూర్తిగా మారిపోయింది. తన అల్లుళ్లయన క్రితీష్, నితీష్ లకంటే కూడా యెక్కువగా అమ్మను ఆరాధించసాగాడు. అతడు వాస్తవంగా గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు. నిరంతరం పూజలు, భజనలు, దైవ సంబంధమైన కార్యక్రమాలు, సత్పంగాలు యిలాంటి సత్యార్థాలతోనే కాలం గడుపుతుండేవాడు. అమ్మ పట్ల అతనిలో వచ్చిన ఆ మార్పుకు అందరూ ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఒకరోజు ఆయన అమ్మతో కస్తుళ్లు కారున్నా యిలా అన్నాడు: “అమ్మా యిన్నాళ్లు నిన్ను గుర్తించలేకపోయాను. నువ్వేవరో యిప్పుడు నాకు అర్థమయింది. అందరూ నిన్ను ‘అమ్మ’ అని పిలుస్తారు. కాసీ నాకు మాత్రం నువ్వు నా బాబా వేఁ ఎందుకంటే నాకు యిప్పుడు మీకు, నా బాబాకు తేడాయే కనిపించటం లేదు” అన్నాడు. అలా జీవితమంతా అమ్మ సేవలో తరించిన భాగ్యశాలి పశుపతి బాబు.

అలా దక్షిణదేశ యాత్ర

ముగించుకొని కలకత్తా వచ్చిన శీ ఆనందమయి అమ్మ ఆక్కడ కొందరు భక్తుల ఆహోనంతో వారి గృహాలకు వెళ్లి, వారిని అనుగ్రహించి తిలిగి రమణాశ్రమం చేరుకున్నారు.

1930వ సంవత్సరం అమ్మ జన్మ బినోత్సుప వేడుకలకు సన్నాహాలు ఆరంభమైనాయి. జన్మ బినోత్సువాలు ఆరంభమవటానికి ముందు ఒక వారం రోజులు వోనప్పతంలో వున్నారు అమ్మ వైశాఖమాసం ప్రారంభం నుండి కృష్ణపశ్చ చవితి అమ్మ జన్మచినం వరకు భక్తులు సంకీర్తన చేయ నిశ్చయించారు. ఉత్సవాలలో అసంఖ్యాక ప్రజలు పాల్గొని అమ్మకు విశేష పూజలు జిలిపి కృతార్థులైనారు. ఆనాటి రాత్రి అమ్మ పంచవటి అరుగుపై కూర్చున్నారు. ఆ సమయంలో శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మను పూజించడం జిలగింది. అసంఖ్యాక భక్తులతో, సంకీర్తనలు భజనలతో, అన్నసంతర్పణలతో, అమ్మ జన్మచినోత్సుప వేడుకలు రమణాశ్రమంలో బిగ్గెజయంగా ముగిశాయి.

జన్మచినోత్సువాలు ముగిశిన తర్వాత అమ్మ మరల కలకత్తా వచ్చారు. కొబ్బరోజుల తర్వాత కాస్క బజారులో వకీలుగా పనిచేస్తున్న బీనబంధు చక్కపల్లు అనే అమ్మ భక్తుడు అమ్మను కాక్కు బజారు తీసుకువెళ్లాడు. సముద్రపు ఒడ్డున వున్న తన పెద్ద బంగాళాలో అమ్మకు, భక్తులకు బస, వసతి, భోజన సాకర్యాలు ఏర్పాటు చేశాడు.

- సశేషం

ప్రభువు నరస్వామి

-శ్రీ సి. హెచ్. వాండురంగ శర్మ

ప్రథమ దర్శనములోనే మాస్టరుగాల కృపా వినేషము చేత అక్కలోట స్వామి పాదుకలను అందుకొని “సీ ఘణితి బాగుంది. నా పిల్లలకు సంస్కృతం నేర్చండి” అని వాలి ప్రశంసలను అందుకొన్న భాగ్యరాలి.)

నేను మాస్టరుగాల దగ్గరకు (తాలీఖు గుర్తులేదు) వచ్చాను. నా భార్య విపరీతమైన తలనొప్పితో బాధపడ్డుండేచి. సాయి లీలామృతం, పారాయణ చేస్తే తగ్గుతుందని ఎవరించేప్పగా ఆ ర్దంధం మాస్టరుగాలంట్లో లభస్తుందేమానని వాలించికి వెళ్ళాను. మాస్టరుగారు లోపల నుండి కర్మార హారతి తీసుకుని బయటకు వచ్చి శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి పాదుకలకు హారతిచ్చారు. బయట కూర్చుని పున్ననేనుహారతికళ్ళకద్దుకున్నాను. ఇంతలో మాస్టరుగారు నాతో “పాదుకలు తీసుకుని లోపలకు రండి” అని అన్నారు. ఇంతలో ఒక కుర్రవాడు “సార్, ఇతను కాదు పాదుకలను తీసుకువచ్చింది. అతను బజారు దాకా వెళ్ళి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయారు సార్” అన్నాడు. అప్పుడు మాస్టరుగారుండి “ఓహా! అలాగా, అయితే సరే, మీరు పాదుకలు లోపలకు తీసుకురండి” అన్నారు. అప్పుడు ఆ పాదుకల్ని తీసుకుని అమ్మగారు, మాస్టరుగారు వుండే హలులో వుంచే అదృష్టం కల్గింది. ఆ తర్వాత నేను మాస్టరుగాలికి కొంచెం ఎడంగా కూర్చున్నాను. అప్పుడు మాస్టరుగారు “వద్ద ప్రక్కన కూర్చో” అని దగ్గరగా కూర్చోబెట్టుకున్నారు. మాస్టరుగాలిని అంతకు ముందు ఒకసారి మా స్వాలుకి ‘మధ్యహ్నా భోజన పథకం’ ప్రారంభించునికి పిలిచాము. అప్పుడు చూశాను. ఆ సందర్భంలో మా హెచ్-మిస్ట్రెన్ గారు “మీరు

వాలితో సంస్కృతంలో మాట్లాడితే సంతోషిస్తారు” అన్నారు. వారు పిల్లలకు చిన్న చిన్న కథలు చెప్పారు. అవెంతో బాగున్నాయి. అప్పుడు నేను మాస్టరుగాలపై ఆశువుగా ఒక పద్యం చెప్పాను. పూర్తిగా గుర్తులేదు కాని ఒక జట్ గుర్తుంది. “బాలానాం సుఖ బోధాయ క్రమతే కథాసంగ్రహం” అంటూ చెప్పాను. మాస్టరుగారు “అరె ఇప్పటికిప్పుడే ఎంత బాగా ప్రాశారే, చాలా బాగుంది” అంటూ సంతోషించారు. ఇది మళ్ళీ రెండిసారి మాడటం.

“నువ్వు అప్పుడు చెప్పిన శ్లోకం బాగుందయ్యా” అని ఒక శ్లోకం చదవమన్నారు. ‘శాంతాకారం భుజగ శయనం’ అనే శ్లోకం చదివాను. “మహిమా స్తోత్రం వచ్చా?” అన్నారు. వచ్చున్నాను. ఒక శ్లోకం చెప్పమన్నారు. ‘త్రయా సాంబ్రూం యోగః’ అన్న శ్లోకం చదివాను. “చిన్న గులించి మీ భావం ఏమిటి” అన్నారు. “భగవంతుడు ఒక్కడే. నిశ్చలమైన మనస్తత్వంతో భగవదారాధన చేయడమే నా ధ్యేయం అండి” అన్నాను. “ఇంకా ఏమన్నా స్తోత్రాలు వచ్చా?” అన్నారు. “చాలా వచ్చండి” అన్నాను. “సాయిబాబా అంటే అసలు ఇష్టం వుందా? లేదా?” అని అడిగారు. “నాకు ధ్యేషం ఏమి లేదండి, కాని తరమగా గుడికి వెళ్ళటం అలవాటు లేదండి” అన్నాను. కానేపు మాస్టరుగారు మౌనంగా వున్నారు. నేను వచ్చిన విషయం చెప్పాను. “నా భార్య ఎప్పుడూ తలనొప్పితో

బాధపడ్డుంటుంది. సాయిలీలామృతం పారాయణ చేసే తగ్గుతుందని చెప్పారు. ఆ పుస్తకం దృష్టిలో పెట్టుకుని యిలా వచ్చి మిమ్మల్ని కలిశానండి” అన్నాను. పుస్తకం అడిగినందుకు ఆయన చాలా ఆనందించారు. “అట్లా అయితే యిస్తానయ్యా కానేపు మాట్లాడిన తర్వాత” అని, “భాగవతంలో భక్తి, భారతంలో సీతి, రామాయణంలో రామునికి భరతునికి వున్న సౌభ్రాత్మ్యం ప్రధానం అని వాటి గురుంచి కొంచెంసేపు ముఖ్యటించుకున్నాము. చల్చించుకున్నాము. “రోజు బాబా గుడికెళ్ళాడండి, వెళ్ళి వస్తుంటే మంచి, బాగుంటుంది” అన్నారు. ఆ తర్వాత “వెళ్ళిస్తానండి” అంటే, “ఏమిటి తొందర పడ్డున్నావు?” అన్నారు. “ఈ రోజు నోమవారమండి ఉపవాసం, వెళ్ళి భీజనం చేయాలి అందుకని” అన్నాను. “అయితే ఒక్క నిమిషం కూర్చోండి” అన్నారు మళ్ళీ. “ఉపవాసం అంటే ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించారు. “ఉపవాసం సమీపం, వాసము అంటే వసించుట అన్నాను. “ఎవలికి సమీపంగా వుండుట?” అని మళ్ళీ ప్రశ్నించారు. “భగవంతుని మనోభావములకు, తత్త్వమునకు దగ్గరగా నుండుట” అన్నాను. వెంటనే “గురుచలిత్తులో నోమవార ప్రత మహాత్మ్యం వుంది. ఆ కథను మీ భార్యాభర్తలిరువురు

పారాయణ చేసుకుని భగవంతునికి పూజ చేసి భీజనం చేయండి” అని చెప్పారు. నేను వెళ్ళిటప్పుడు మాస్టరుగారు సాయిబాబా పుస్తకంతో సహా మొత్తం ఆ పుస్తకాలను నాకు యిచ్చారు. అప్పుడు నేను మాస్టరుగాలతో “ఆడబోయిన తీర్థం ఎదురైనట్లుగా, నాకు చాలా సంతోషమైంది” అన్నాను. అప్పుడు మాస్టరుగారు “నాకొక సంకల్పం పుందయ్య” అన్నారు. “సీఫణితి చాలా బాగుంది. నా పిల్లలకు సంస్కృతం శబ్దముల దగ్గర నుండి ప్రారంభించి సీవు చెప్పాలయ్యా” అన్నారు. “నేను పండితుడను కానండి. నేను చెప్పగలిగేటంత సమర్థుడిని కాను” అన్నాను. వెంటనే మాస్టరుగారు, “సీకు చేతనైనంతవరకే చెప్పండి, అందరం తెలిసిన వాళ్ళం కాముగా” అన్నారు. “అలాగేనండి” అని వచ్చేశాను. చాలా ఆకస్మాత్తుగా మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. అమ్మగారు నినెలల తర్వాత నాకు కబురు పంపారు. మాస్టరుగాల సంకల్పాన్ని అమ్మగారు శిరసావహించి, వారి పిల్లలకు సంస్కృతం నేర్చుమన్నారు. అప్పట్టించి వస్తూ నావల్ల వాలిగ్గాని, వారి వల్ల నాగ్గాని ఎలాంటి ఇబ్బందులూ లేకుండ, నాకు తీర్థిక సమయంలో పారం చెప్పుకుంటూ మాస్టరుగాల మాటకు బద్ధుడనగుచు వారి భావములకు అంకితమగుచు నేటి వరకు నడచుకొనుచున్నాను. నాకైన అనుభవంలో మాస్టరుగాల సహాదయత, భక్తిభావం, నిరాడంబరత, గురుచలిత్తానువాదంతెలుపుచున్నది. సాయిలీలామృతము నందు కంటే గురుచలిత్తయందు నాకు చాలా అభిష్టము. దానియందు స్ఫురింపా సరస్వతీ స్ఫోద్మివారి అద్వైత తత్త్వము, వారి మహిమలు, శక్తి, సంతుష్టి, ధ్యానం యత్క్షాంతి అనేక విషయాలు నన్ను ఎంతగానో ప్రేరేషించినాయి. ఆ గురుచలిత్తను ఎన్నో పర్యాయములు పారాయణ చేయమని నా మనస్సు కాంక్షించుటయే కాక తోటివారి కూడా చెప్పించుచున్నది. గురుచలిత్త అనుషదింబి ప్రపంచానికి అందించుటలో మాస్టరుగారు చేసిన కృషి అమూల్యము, శ్లాఘనియము. జన్మజన్మాంతరముల సంస్కారము వుంటేగాని ఈ సత్కారమునకు అంటే యతరులకు దీహాదపడటమనేది సాధ్యం కాదు. అలాంటి గురువర్యులు సాక్షాత్ పుంభావ సరస్వతీస్వరూపులు, బాబా తుల్యమైన మాస్టరుగాలికి సర్వదా ధన్యవాదములు. ఇప్పుడు నా భార్యకు తలనొప్పి తగ్గిపోయింది. ●

భ్రాహ్మంగాయి

అనుభ్వవండ్రప్రము

K.C. పోటీ

శ్రీ సాయి సశలీరులుగా మనమధ్య నివసించిన కాలంలో ఎందరికో తాము సకల దేవతాస్వరూపి అనే అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు. అందులో ప్రత్యేకించి మానవాళికి సాక్షాత్తు తీమూర్త్యాత్మకుడైన భగవంతుడే గురువుగా, యోగనాథుడిగా ఆవతలించి, తన భక్తులకు భుక్తిముక్తులను ప్రసాదించే దత్తాత్రేయస్వామి తామేయని నిరూపించారు. ఈ అనుభవం మహాసమాధి తర్వాత కూడా ఈ నాటికి కలుగుతున్నది. వారిలో శిలాంగీ వాస్తవ్యాడైన శ్రీ K.C. పోటీ ఒకరు. ఇతడు తన అనుభవాన్ని ఇలా చెబుతున్నాడు.

“నాకు సాయి ముస్లిముని, ఫకీరని చాలాకాలం సంకొచం వుండేది. నేను శిలాంగీలో వుంటున్నప్పటికీ ప్రధానంగా దత్తాత్రేయస్వామినే కొలిచేవాడిని. లిండీకి వెళ్లున్నప్పటికీ అక్కడ దత్తాత్రేయ స్వరూపమైన మేడిచెట్టు (ఉదుంబరము)కు, దాని క్రింద స్థాపించబడిన దత్తాత్రేయ

స్వామికి ప్రదక్షిణ చేసేవాడిని. లాంఘనంగా మాత్రమే సాయిబాబా నమస్కరించేవాడిని. అనేకమంచి భక్తులు నుండి సాయిబాబా దత్తాత్రేయులవారి అవతారమని వింటున్నప్పటికీ నాకు మాత్రం అట్టి విశ్వాసం చాలాకాలం వరకు కలగలేదు. ఒకరోజు నేను మేడిచెట్టుకు ప్రదక్షిణం చేస్తున్నాను. ప్రతి ప్రదక్షిణం ఆరంభంలో దాని క్రింద ప్రతిష్టించబడిన దత్తాత్రేయునికి నమస్కరిస్తున్నాను. అదేమి విచిత్రమౌ కాసీ ఆ రోజు నేను అలా చేసినప్పుడల్లా ఆ మూర్తికి బదులు శ్రీ సాయినాథుని రూపమే ప్రత్యక్షమవుతున్నది. ఆశ్చర్యముతో నా కన్న చెబిలందేమోనని కళ్ళు నులుముకుని మరల మరల చూసాను. కాసీ ప్రతిసాల నాకు అలానే దర్శనమయింది. ఒక ప్రదక్షిణం చేసినప్పుడు సాయి రూపము తర్వాత ప్రదక్షిణం చేసినప్పుడు దత్తాత్రేయ రూపము ప్రతిసాల కనిపిస్తున్నానేవున్నది. ఆ సంగతి తలుమకుంటే

యిప్పుడు కూడా రీమాంచితమవుతుంది. నాటినుండి శ్రీ సాయి దత్తాత్రేయుల వారి సంపూర్ణ అవతారమని విశ్వాసం కలిగింది. శ్రీ సాయిచరిత్ర పారాయణ చేస్తూ మౌనం పాటిస్తున్నాను. నేను సంకల్పించిన కార్యము సిద్ధించేటట్లయితే, పారాయణ పూర్తయే లోపల సాయి నాకు ఏదైనా నిదర్శనం యివ్వాలని తలచాను. ఒక రోజు నేను పాలంలో పున్నాను. ఆ సమయంలో గ్రామములో మా ఇంటికి ఒక ఫకీరువచ్చి, “ఇక్కడ పారాయణ చేస్తున్నదెవరు? నాకు భక్త కావాలి” అని అడిగారట. నేనప్పుడు మౌనంలో వుండటం వల్ల ఆ ఫకీరుని వెంటబెట్టుకొని మా పనిమనిషి నా వద్దకు వచ్చి ఆ విషయం చెప్పాడు. నేను కుటీరము లోంచి బయటకు వచ్చేసలికి ఆ ఫకీరు నాకు ఎక్కడా కనిపించలేదు. నాటి నివేదన సాయికి సమర్పించాను.”

ఆచార్య ని అధ్యక్ష ఎలులు

శ్రీ కృటేశ్వరరావు, బాపట్ల

పూర్వాజ్యలీ భరద్వాజ్ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని బాపట్లకి చెందిన శ్రీ కృటేశ్వరరావుగారు ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

మొట్టమొదట పూజ్యాజ్యలీ మాస్టరుగాలి గులంచి 1992-94 సంవత్సరముల మధ్య నాకు తెలిసింది. అంతకు ముందు దైవమంటే ఏమాత్రం భక్తిశద్గాలు వుండేవి కావు. మాణి పెద్ద ఉమ్మించి కుటుంబం. మేమందరం ఒంగోలులో వుండేవాళ్ళం. నేను స్టేట్ ఎక్సయిబ్జ్ ఆఫీసులో చిన్నస్థాయి ఉద్దీపనగం చేసేవాడిని. అంతంతమాత్రం సంపాదనతో కుటుంబం నడవడం చాలా కష్టంగా వుండేబి. దానితో చాలా అప్పులయ్యాయి. పేకాట, సింగల్ నెంబర్ లాటరీ ఆడి బాగా డబ్బులు సంపాదించి, అప్పులన్నీ తీర్చి, కొంత సంపాదన ఒక పక్కన పెట్టుకుని, హోయిగా కూర్చుందామని ప్రణాళికలు వేసేవాడిని. కాసీనిపిచి కలిసిరాలేదు. పైగా సినిమా యాక్టరు N.T.రామారావుగాలి మీద అభిమానంతో, తెలుగుదేశం పార్టీలో తిలిగేవాళ్ళి. ఈ తీర్చికలేని పనులవల్ల, చెప్పేపెట్టుకుండా ఉద్దీపనగం కూడా మానేసాను.

ఈలోగా సింగల్ నెంబర్ లాటరీ బాపట్ల, చీరాలలో తీసేసి, ఏలూరులో పెట్టారు. ఇక ఎలాగైనా ఏలూరువెళ్లి,

తీవ్రపుయత్తుం చేసి, లాటరీలో నెగ్గాలని నిర్ణయించుకుని, నా భార్యని, వాళ్ళ పుట్టించికి బాపట్ల పంపించాను. నేను విజయవాడ వెళ్లి ఒక లాడ్జీలో గబి అద్దెకు తీసుకున్నాను. రాత్రి 9 గంటల ప్రాంతంలో కిందకి వచ్చేసులికి, ఒకతను పూజ్యాజ్యలీ మాస్టరుగాలి ర్ఘంథాలు అమ్ముతున్నాడు. “జావి తెలుసా?” అనడిగాడు. “నాకు తెలియదు” అన్నాను. వాటి గులంచి చెప్పి, పూజ్యాజ్యలీ మాస్టరుగాలి, చిన్న పాంటో ఒకటి ఇచ్చి, “ఈయన చాలా పవర్-పుల్ (powerful)” అన్నాడు. సరేనని తీసుకుని జేబులో పెట్టుకున్నాను. నన్ను శ్రీ సాయిలీలామృతం ర్ఘంథం ఆకర్షించించి కాసీ కొనలేదు.

అనుకున్న ప్రకారం మర్చుడు, నేను ఏలూరు వెళ్లి లాటరీ ఆడేముందు, నా జేబులో నుంచి, పూజ్యాజ్యలీ మాస్టరుగాలి పాంటో తీసి ఆయనతో “మీరు చాలా పవర్-పుల్ అని చెప్పారు, కనక మీ దయతో, ఎంతొచ్చినా పటి శాతం మీకు, మిగిలినది నాకు” అని చెప్పుకుని ఆట మొదలు పెట్టాను. ముందర 600 రూపాయలు వచ్చాయి. చాలా సంతోషం, దైర్యం వచ్చాయి. కాసీ సాయంత్రానికి మొత్తం డబ్బులన్నీ పాంచాయి. నాకు విపరీతమైన నిరాశ వచ్చింది. ఇంటికష్టే అప్పులవాళ్ళు,

చుట్టుముడతారు. వాళ్ళకి, ఇంట్లోవాళ్ళకి ఏం సమాధానం చెప్పుకోవాలి? అన్న ఆలోచనలు నన్ను చుట్టుముట్టి, ఆత్మహత్య చేసుకోవాలన్న నిర్దయానికి వచ్చాను. జేబులో వున్న ఆయన పాంటో తీసి, ‘మీరేమి పవర్-పుల్ కాదండి, మీవల్ల ఏమి లాభం లేదండి’ అనుకుని, అక్కడ ఒక దుకాణం అరుగు వుంటే పూజ్యాజ్యలీ మాస్టరుగాలి పాంటోని ఆక్కడ పెట్టేసి వెళ్లిపాంచాయాను.

ఒంగోలు వచ్చి రంగారావు చెరువు దగ్గర పెద్ద బావిలో దూకేద్దామని ప్రయత్నం చేస్తూ వుండగా, దూరంగా లాయరుపేట బాబాగుడి కనిపించి, దర్శనం చేసుకుని చనిపోదామని గుడికి వెళ్లాను. బాబాకి దణ్ణం పెట్టుకుని కూర్చోగానే, మర్చుడు కార్యాలయానికి (ఆఫీసుకి) వెళ్లాలనిపించింది. అప్పటికి నా ప్రయత్నం విరమించుకుని, మర్చుడు దైర్యంతో ఆఫీసుకి వెళ్లి కార్యాలయిధికాలి గబికి వెళ్ళాను. ఊహించినట్లుగానే, చాలా కోపంగా మాట్లాడి వెళ్లిపాంచాయాన్నారు. కాసీ నా ఉద్దీపనగం యింకా తీసెయ్యలేదు. నేను మర్చుడు మళ్ళీ వెళ్లాను. నిజానికి నా మనస్తత్వానికి మళ్ళీ వెళ్లేవాడిని కాదు. కాసీ ఎందుకో వెళ్లాలనిపించింది. కార్యాలయంలో అధికాలి గబికి వెళ్లే తలుపు పక్కన గోడకి బాబా చిత్రపటం

సాయిబాబా మాసపత్రిక

వుంది. లోపలకి వెడుతూ ఆయనతో 'ఈరోజు కూడా వెళ్లిపోమ్మంటే, నేను ఉద్దీశ్యాగానికి రాజీనామా చేస్తాను' అని చెప్పుకున్నాను. చిత్రంగా ఆయన నన్ను ఏమి అనకపోగా, చాలా సౌమ్యంగా, ప్రేమగా మాట్లాడి, "సీపని నువ్వు ఖచ్చితంగా చేస్తాపు. నువ్వు తైపింగ్ కూడా బాగా చేస్తాపు. ఇకనించీ రోజుా వస్తూండు. నీ సమస్యలన్నీ మాకు తెలుసు" అంటూ ఎంతో ధైర్యం చెప్పారు. అప్పుడు మొదటిసాథిగా నాకు బాబామీద నమ్మకం కలిగింది. అంతేకాదు, నిరాశానిస్పుహలు పోయి ధైర్యం వచ్చింది. నాకోసం వెడుకుతున్న, అప్పులవాళ్ళ ఇంటికి నేనే ధైర్యంగా వెళ్లి కనపడ్డాను. వాళ్ళందరూ కూడా ఎంతో ప్రేమగా నాతో మాట్లాడారు. అప్పుడు నాకు శ్రీ సాయిలీలామృతం చదవాలనిపించి, కొనుక్కుండామని యొంత ప్రయత్నించినా కుదరలేదు.

మొట్టమొదట నేను చబిబిన రంధం 'శ్రీ పాకలపాటి గురువుగాల చరిత్ర'. ఆ ర్దంధం చదువుతుంటే, ప్రత్యక్షంగా పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారు నాతో మాట్లాడుతున్నట్లు అనిపించింది. ఆ రచనా శైలికి ముగ్గుడినైపోయాను. ఆయన పాఠించేందోని, 'హీరో' అనిపించింది. తరవాత చీరాల స్వామి చరిత్ర దొరికింది. అది చబిబిక పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగాల మీద ఇంకా ఆరాధనా భావం కలిగి, ఆయన పట్ల మనసులో ఉన్నతమైన స్థానం ప్రతిష్టించుకున్నాను. ఈయన తోడుంటే మన జీవితానికి ఏమి ధోకా లేదు అనిపించి, ఆయన దర్శనం కోసం ప్రయత్నిస్తే సమాధి అయిపోయారని తెలిసింది. ఇదంతా 1992-94 మధ్య జరిగింది.

మొత్తానికి ఒకసారి నాకు శ్రీ

సాయి లీలామృతం పారాయణ చేసే భాగ్యం కలిగింది, అది చబిబిక, 'ఇంత స్పష్టంగా, అర్థవంతంగా బాబా గులంచి ఎవరూ చెప్పలేరు' అనిపించింది. తరవాత వారి రచనలన్నీ, ఒకదాని తరవాత ఒకటి, చదవడం మొదలు పెట్టాను. అవస్త్ర చదువుతుంటే నాకు పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారు సమాధి అయ్యారనిపించేచి కాదు. నాతోనే వున్నారనిపించేచి.

నాకు మాస్ట్రరుగాల ఇల్లు చూడాలనిపించి వెళ్లాను. పూజ్యాల్మీ అమ్మగాల దర్శనం చేసుకున్నాను. నేను బాపట్లలో స్థిరపడి, ఉద్దీశ్యాగానికి ఒంగోలు వెళ్ళేవాడిని. ఉదయమే బాపట్లలో పినాకిని ఎక్కుపైన్ ఎక్కి, ఒంగోలు లో బిగి, తిన్నగా పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగాల సమాధి మంచిరానికి వెళ్లి, అక్కడనించి అమ్మగాల దర్శనానికి వెళ్లి, అప్పుడు కార్యాలయానికి వెళ్లేవాడిని.

1996-97 ప్రాంతంలో పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారు నన్నింతగా ఆక్రించారు కదా! వారు నా గురువు ఔనా కాదా తెలుసుకోవాలి అనిపించింది. పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారు చెప్పిన మార్గంలోనే శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ చేద్దాం అనుకుని, ఒక సంకల్పం చేసుకున్నాను. అదేమిటంటే, మీరే నా గురుదేవులని స్వప్నం ద్వారా కాకుండా, ప్రత్యక్ష నిదర్శనం యివ్వాలని చెప్పుకున్నాను. సప్తాహ పారాయణ మొదలుపెట్టాను. రోజుా ఉద్దీశ్యం అయ్యక, ఒంగోలు నించి బాపట్ల చేరుకున్నాక, రాత్రిస్థానం చేసి, పారాయణ అయ్యక, భోజనం చేసేవాడిని. ఒకొక్కసారి ఏదైనా పని ఉంటే పినాకిని తప్పిపాయి వేరే రైలులో వస్తే రాత్రి 12గంటలయ్యేది. మొత్తానికి వారం రోజులలో పూర్తిచేశాను.

పారాయణ పూర్తయ్యక ఒక ఆచివారం నాడు పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగాల పటం పెట్టుకుని, వారి ముందు చిన్న పళ్లెంలో బెల్లం ముక్క పెట్టి, "నేను నామం చెప్పుకుంటూ వుంటాను. మీరు ఏ రూపంలోనైనా ఆ ప్రసాదం స్వీకరిస్తే, మీరే నా గురువని అనుకుంటాను, లేకపోతే లేదు" అనుకుని కళ్ళుమూసుకుని నామం మొదలు పెట్టాను. 70 నామాలు పూర్తయ్యేసినికి, పళ్లెం టుకటు చప్పుడయింది. నేను కళ్ళు తెరవకుండా నామం చెప్పున్నాను. కొంతసేపటికి ఎవరో నా ముఖం నాకుతున్నారు. వెంటనే కళ్ళు తెలచి చూసాను, నా ఎదురుగా ఒక కుక్క నా ముఖంలో ముఖం పెట్టి నిల్చిని వుంది. అది నేను పెట్టిన పళ్లెంలో ప్రసాదం తినేసి నా ముఖం కూడా నాకింది. అప్పుడు నాకు పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారే నా గురుదేవులని నిరూపణ అయింది!!

ఈ రైలు ప్రయాణంలో ప్రతిరోజు పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగాల ర్దంధాలు పారాయణ చేసేవాడిని. ఎవరైనా అడిగితే వారి గులంచి చెప్పా వుండేవాడిని. బాలకృష్ణ గారు అనే ఆయన పథచయం అయ్యారు. మేమిద్దరం బాగా సత్యంగం చేసుకునేవాళ్లం. పూజ్యాల్మీ మాస్ట్రరుగారు సత్యంగం ప్రాముఖ్యం చెప్పారు కదా, మనం సత్యంగం చేద్దామని, బాపట్లలో, బాబా గుడిలో సత్యంగాలు మొదలు పెట్టాము. కొంతమంది, బాబాకి దణ్ణం పెట్టుకుని వెళ్ళిపాయేవారు. కొంతమంది సత్యంగంలో కొంతసేపు ఉండి వెళ్ళిపాయేవారు. కొన్నాళ్ళ ఇలా గడిచాక, ఇళ్ళకి వెళ్లి సత్యంగాలు చేద్దామనిపించి, బాబా, మాస్ట్రరుగార్ల పటాలను నేను, బాలకృష్ణ, పట్టుకుని

సాయిబాబా మాసపత్రిక

వెళ్లి సత్యంగాలు మొదలు పెట్టాము. మొట్టమొదట శంకర్ గారనే వారింట్లో చేసాము. వారు ఉపాధ్యాయులు. నేను బాబా చరిత్ర చబి వివరించేవాడిని. ఏ ర్థంథం చదువుతున్న దానికి సంబంధించిన విషయాలు వేరే ర్థంథాలలోఓ, అనుసంధానమయ్యాయి. నేను చేపేది నేనే ఆశ్చర్యంగా వింటుండేవాడిని. సత్యంగాలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన విధానంలోనే, నిరాడంబరంగా చేసేవాళ్లం.

ఇలా కొంతకాలం జిలగాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల అనుర్ఘాంతో ఒక సత్యంగ బృందం ఏర్పడింది. మాకు బాబా చరిత్ర దృశ్యరూపంలో ఎందుకు చెయ్యకూడదు? అనిపించి, పూజ్యశ్రీ ఆమ్మగాల ఆశీస్సులతో మొదలు పెట్టాము. అది ఇప్పటికే చిన్న చిన్న మార్పులు చేసుకుంటూ, ప్రదర్శించడం జరుగుతోంది. సత్యంగాలలో పాల్గొన్న వాళ్లకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చాలా అనుభవాలు ప్రసాదించారు, ప్రసాదిస్తున్నారు. మేమందరం సత్యంగాలు చేసుకునేటప్పుడు జిలగిన అనుభవాలు ఒకటి రెండు, మీతో పంచుకుంటాను.

మా సత్యంగం లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పాదుకలు వుంటే బాగుండును' అనిపించింది. ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆరాధనకు, మేమే పాదుకలు చేయించుకుని, ఒంగోలు సమాధిమంబిరానికి తీసుక్కి, తాకించుకుని, తెచ్చుకున్నాము. మా దగ్గర ప్రతి ఆధివారం సత్యంగం జరుగుతుంది. అప్పుడు ఆ పాదుకలకు అభిషేకం, అప్పోత్తరం చేసుకుని, సత్యంగం మొదలుపెట్టుకునే వాళ్లం. సత్యంగం అయిపోయాక, అందరం

ఆ పాదతీర్థం తీసుకునేవాళ్లం. ఒక ఆధివారం ఉదయం ఒంగోలు వెళ్లం. అక్కడ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధికి అభిషేకం చేసిన తీర్థం, మాకు ఒక సీసాలో యిచ్చారు. ఆరోజు సాయంత్రం సత్యంగం మొదలుపెట్టబోయే ముందు, ఈరోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరనించే తీర్థం వచ్చించి కదా అన్న ఉద్దేశంతో, మా సత్యంగంలో ఉన్న పాదుకలకు అభిషేకం చెయ్యలేదు. సత్యంగం మొదలుపెట్టే ముందు, అందరికి ఈవిషయం చెప్పి, తీర్థం నింపి వున్నా సీసా (బాటిల్), పక్కన పెట్టి, సత్యంగం చేసుకున్నాము. సత్యంగం అంతా ఆయ్యాక, తీర్థం కోసం సీసా తీసి చూస్తే అందులో ఒకబోట్టు కూడా తీర్థం లేదు. ఇదేమిటసి అందరం ఆశ్చర్యపోతుంటే, అది వేసవికాలం అప్పడం వలన ఒక అబ్బాయికి దాహం వేసి తాగేశాడని తెలిసింది. ఆ రోజు పాదుకలకు అభిషేకం చెయ్యనందువల్ల, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు గుణపారం చెప్పారని మాకనిపించింది. ఇక ఆ రోజునించి ఈరోజు వరకు ఎప్పుడూ మానలేదు. పూజ్యశ్రీ ఆమ్మగాల పాదుకలు మాదిరాజు పద్మావతమ్మ గారు (వారి దగ్గర వున్నపి) మాకు యిచ్చేసారు. ఈవిధంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ ఆమ్మగారు పాదుకల రూపంలో మా సత్యంగంలో కొలువైపుండి మా సేవలందుకొంటున్నారు.

ఆరు సంవత్సరాల క్రితం, గురుపూర్ణిమ ఉత్సవం, ఎప్పుడూ చేసేలాగకాకనూతనంగా చేసుకోవాలని మాకు సంకల్పం కలిగింది. ఇంక గురుపూర్ణిమ మూడు రోజులుందనగా, నేను సత్యంగ సభ్యులతో, 'అందరం

ఈరోజు పడుకునే ముందు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని ఈ ఉత్సవం ఎలా చేసుకోవాలో తెలియవేయమని ప్రార్థించాం' అని చెప్పాను. ఆ రోజు రాత్రి సత్యం అనే ఆయనకి స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు దర్శనం యిచ్చారట. ఇతను, మేము అనుకుంటున్నది అడిగాడట, అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు "మీరు చెప్పినా చెయ్యరు, ఎందుకురా చెప్పడం" అన్నారట! చేసుకుంటాం మాస్టరుగారు అని ప్రార్థిస్తే, "108 పుష్టిలతో, 108 మంది దంపతులతో అప్పోత్తరం చెయ్యండిరా" అన్నారట. ఇతను "రెండే రోజులుంది, అపుతుండా మాస్టరుగారూ" అంటే, "అందుకే నేను చెప్పనన్నానురా, అపుతుంబిలే ఫో" అన్నారట. ఆ విషయం మాకు చెప్పాడు.

ఇంక అప్పటికి రెండు రోజుల సమయమే వుంది. సరే మాస్టరుగారు చెప్పారు కదా అని మా ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాం. అంతమంచితో పూజా అంటే చాలా పెద్ద స్థలం కావాలని, తెలిసిన వాళ్ల స్థలంలో ఏర్పాటు చేసాం. సత్యంగ సభ్యుల చుట్టూలకి, తెలిసిన వాళ్లకి కబురు చేసాం. పుష్టులు 120 రకాలు దొఱికాయి. రేపు పూర్ణిమ అనగా, ఈ రోజు షామియానాలు వేసి, ముగ్గులువేసి, అన్ని రకాల అలంకరణలు పూర్తిచేసుకున్నాం. కానీ ఆ రాత్రి పెద్దగాలి, వానా వచ్చి, షామియానాలన్నీ పడిపోయాయి. మర్మాడు మేమంతా వెళ్లేసలకి ప్రాంగణం అంతా భీభత్తంగా వుంది. మళ్ళీ అన్ని లేపి, అన్ని సమకూర్చుకుని పూజకి సిద్ధమయ్యేసలకి 60 మంది వచ్చి వున్నారు. సరే మన ప్రయత్నం మనం చేసాం, ఇక మాస్టరుగాల

దయ అనుకుని, పూజ మొదలు పెట్టాం. బీళ్ళ పూజ అవుతుండగానే, ఇంకొక 60 మంచి వచ్చారు. పూజ్యలీ మాప్టరుగాలి అనురహంతో, వారు చెప్పిన విధంగా గురుపూర్ణమ ఉత్సవం విజయవంతమయ్యాంచి.

అలాగే ఎన్నో సార్లు దత్తక్షేత్రాలకి యాత్రలకి వెళ్లాం. గురుదంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవం జరుపుకుంటున్నాం. దీక్షలు, కోలాటూలు, భజనలు, పాటలు, పర్వతినాలలో ఉత్సవాలు, యివస్త్రీ, ఎంతో కోలాహలంగా భక్తిపూర్వకంగా పూజ్యలీ భరద్వాజ్ మహారాజ్, సమర్థ సద్గురు సాయినాథుని అనురహంతో జరుగుతున్నాయి. అటి ఇక్కడి అందల అనుభవం కూడా. ఇలాగే మమ్మల్నందలని, సన్మార్గంలో నడిపిస్తూ, సత్యంగాలని పెంపాంచింప చేసుకునేలా అనురహించుని, గురుదేవుల చరణ కమలములకు సాప్తాంగ ప్రణామములల్పిస్తున్నాను.

జై సాయిమాప్టర్!!

జ్ఞాని మాటకర్థం జ్ఞానులే తెల్పాలి!

03వ పేజీ తరువాయి

సర్వదా ఎలా కలిగేదో కూడా ఆ భక్తురాలి అనుభవాలు నిరూపిస్తాయి.

తమ యెక్క ఈ తత్త్వాన్ని సూచిస్తూనే కాబోలు - బాలాభాపూ అనే ఒక భక్తుడు ఒక అర్థరాత్రి మసీదులో సాయిని దర్శించి తనకు ఉపదేశమిచ్చి శిఖ్యునిగా చేసుకోవలసినబిగా

కోలినప్పుడు, “గురువుండి తీరవలసిన అవసరం లేదు. సర్వమూ మనలోనే వున్నది. మనమేమి చేస్తామో, దానికి తగ్గ ఫలితం వస్తుంది. నీవేటి ఇతరులకు యిస్తామో, అదే సీకు లభిస్తుంది. వేరే గురువు అవసరం లేదు. అంతా సీలోనే వున్నది. హృదయం తెలిపేటి వినడం, అటి చెప్పినట్లు నడవడమూ నేర్చుకో. మనను మనం చూసుకోవాలి. అదే మన గురువు” అన్నారు సాయి. స్వాలధృష్టికి గురువు అవసరం లేదని చెప్పినట్లు తోచినా, ఈ భక్తుడి అనుభవం చూస్తే అలా హృదయంలో గురువును గుర్తించడం కూడా అతనికి సాయియే క్రమంగా నేర్చువలసి వచ్చినదని తెలియగలదు. ●

మాతృదేవి స్వితులు

04వ పేజీ తరువాయి

లోపలికి వెళ్ళాము. శ్రీ అమ్మగాలికి నమస్కరించుచున్నాము. శ్రీ అమ్మగారు మాత్రి చాలా ఆప్యాయంగా మాట్లాడారు. మావారి డ్యూటీ విషయము, ‘ఇత్తైర్మైంట్’ కి ఇంకా ఎన్ని సంవత్సరాలు వుంది’ అని అడిగారు. ఆరోగ్యం విషయం అడిగి తెలుసుకున్నారు. నా ఆరోగ్యం కూడా అడిగారు. మావారితో పూజ్యలీ అమ్మగాలికి నచ్చిన ఒక పాట పాడించుకొన్నారు. (శరణం సీవని తలచితిని, సకలము సీవని తెలిసితిని, నీ సన్మిథితో నిలిచితిని. ఆర్తుతో నిన్నే పిలిచితిని, కావరావా శ్రీ సాయినాథ, బ్రోవరావా గురు భరద్వాజ). నాకు

ఒక సేవను ప్రసాదించారు. చాలా సంతోషం కలిగింది. నాకు అటి ఏమిటంటే “కన్నడ మహాత్ముల, భగవద్గుర్తుల చరిత్రలు ఆర్థికల్నీ గా వ్రాయి. పత్రికలో ప్రచురించటానికి ఉపయోగపడుతుంది” అని అన్నారు. “అమ్మా నాకు సరిగ్గా తెలుగే రాదు నేను ఎలా రాయగలను అమ్మా” అంటే “సీవు ప్రయత్నించు. అదే వస్తుంది” అన్నారు.

అమ్మగాలి దయవల్ల నా ఇష్టదేవమైన శ్రీ రాఘవేంద్రస్వామి వారి చలితును వ్రాసి అమ్మగాలికి సమర్పించిన రోజే నా 12 ఏళ్ల నాటి మొక్క తీర్పుకోవటానికి మంత్రాలయం వెళ్ళే అవకాశం దొలికింది. మంత్రాలయం వెళ్లి అక్కడ 7 రోజులు సేవ చేసుకోగిలిగాను.

**అమ్మగారు
జగ్గయ్యపేటలో
మాకు ఒక దీక్షను ప్రసాదించారు
జీవితాంతం గాణగాపూర్ లో
సంవత్సరానికి మూడు రోజులు
దర్శనం, సేవ, నిద్ర చేయమన్నారు.
శ్రీ రాఘవేంద్రస్వామివారి ఆరాధనలు
మూడు రోజులు, మూడు మాతాలలో
బృందావనాలు దర్శించమన్నారు.**

మనందలీకి పెద్ద బిక్కుగా గురుదంపతులు వుండబట్టి, ఎన్నో పెద్ద పెద్ద ప్రమాదాలు దాటుకుంటూ, తిలిగి ప్రశాంతమైన జీవితాలని గడుపుతున్నాము. అంతటి కరుణామయులకు నేను, మావారు “ఏ జన్మలోనూ మాచేయి వదలోద్దని” ప్రార్థన చేసుకుంటూ కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కారాలు సమర్పించుకుంటున్నాము.

జై సాయి మాప్టర్!!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

మనము - మన సంస్కృతి

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

**శ్రీ మంగాభరద్రువు బాబు జయింజ
(27-01-2024)**

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.